

ΘΕΑΤΡΙΚΟ

ΣΥΝΑΞΑΡΙ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ιδέα για το «θεατρικό συναξάρι» προέκυψε εντελώς «τυχαία» από μια παρεξήγηση. Στην ενορία μου, την Αγία Αικατερίνη στην Καλαμάτα κάνουμε διάφορες εκδηλώσεις για τα παιδιά. Τηλεφώνησα λοιπόν στον ιερέα και ανέφερα ότι είχα φτιάξει ένα κουκλοθέατρο εκπαιδευτικού περιεχομένου και το βρήκε ενδιαφέρον. Την ημέρα λοιπόν της ήδη σχεδιασμένης παράστασης (μια παράσταση καραγκιόζη «στημένη» από ένα πολύ ταλαντούχο παιδί του κατηχητικού) ο ιερέας έσπευσε ν'αναφέρει ότι η επόμενη παράσταση για τα παιδιά θα είναι πριν τις γιορτές των Χριστουγέννων και θα αφορά ένα κουκλοθέατρο **θρησκευτικού** περιεχομένου. Σάστισα λίγο, ίσως και να αγχώθηκα κομματάκι. Αλλά μετά σκέφτηκα... γιατί όχι;

«Τυχαία» στο νου μου ήρθαν τα συναξάρια των αγίων που αν το καλοσκεφτείς, έχουν όλα όσα αρέσουν στα παιδιά : πριγκίπισσες, βασιλιάδες, ιππότες, δράκους, μάγους... Έχω διαβάσει με τα παιδιά μου τόσες διαφορετικές εκδοχές της «κοκκινোসκουφίτσας» που έχω χάσει το λογαριασμό. Γιατί όχι και μια διαφορετική προσέγγιση στα συναξάρια των αγίων; Σκέφτηκα λοιπόν ότι το κουκλοθέατρο είναι μια πολύ καλή εκδοχή για τα παιδιά, τα οποία θα μπορούσαν και να συμμετέχουν στο όλο εγχείρημα ποικιλοτρόπως. Έτσι κατέληξα στο κείμενο αυτό, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για θεατρικές παραστάσεις, κατά τη γνώμη μου, ανάλογα με τη διάθεση και το χρόνο των κατηχητών και των παιδιών. Θεωρώ ότι τα παιδιά χρειάζεται να δουν το κατηχητικό με «άλλο μάτι» και χαίρομαι που διαπιστώνω ότι από πολλές πλευρές και ενορίες έχουν γίνει πολύ αξιόλογες προσπάθειες σ' αυτόν τον τομέα.

Αυτή είναι η δική μου προσπάθεια, λοιπόν, βασισμένη στα δικά μου βιώματα. Βλέπετε το «παιχνίδι ρόλων» στον τομέα της ξενόγλωσσας εκπαίδευσης την οποία υπηρετώ, αποτελεί σπουδαίο εργαλείο μάθησης αλλά και πρόκλησης του ενδιαφέροντος των μαθητών. Γιατί λοιπόν όχι και στο κατηχητικό; Το παιδί που θα μάθει ή

που θα διαβάσει έστω ένα ρόλο ή ένα θεατρικό έργο κάτι θα «κρατήσει» απ'τις ατάκες, ακόμα και σαν θεατής. Κι εξάλλου εμείς μπορούμε να δώσουμε το έναυσμα με αυτόν τον τρόπο και να αφήσουμε και λίγο τόπο στο Χριστό να δουλέψει εκείνος στο μυαλό και στην καρδιά του κάθε παιδιού που συμμετέχει ή απλά παρακολουθεί μια τέτοια παράσταση.

Οι άγιοί μας, μπορούν να μάθουν τα παιδιά μας ν'αγαπούν, να πιστεύουν στο Θεό χωρίς να ντρέπονται για την πίστη τους, να επιμένουν, να ελεούν και κυρίως... να αντιστέκονται. Να αντιστέκονται σ'εκείνες τις «σειρήνες» του εύκολου πλούτου, της ματαιοδοξίας και της προβολής, της επιβολής του ισχυρότερου, των πάσης φύσεως ψυχολογικών ή και σωματικών εξαρτήσεων και τέλος των τόσων πειρασμών και λογισμών της καθημερινότητας. Όλα μου τα βιβλία σαν γονιός και σαν εκπαιδευτικός επιμένουν : το παιδί μαθαίνει μέσα από το παράδειγμα. Σα γονιός ίσως κι εγώ με τα πάθη μου, δεν τα καταφέρνω πάντα να είμαι το καλύτερο παράδειγμα για τα παιδιά μου. Προσπαθώ όμως, με τη βοήθεια του Θεού, για το καλύτερο. Αν μπορούσε όμως μια παράσταση να δώσει κάποια παραδείγματα στα παιδιά μου και να «οπτικοποιήσει» ... πράγματα που θα ήθελα σαν γονιός να του διδάξω, τότε θα την επικροτούσα. Με αυτές τις σκέψεις και με ελπίδα στο Χριστό που «τυχαία» τις έφερε στο δρόμο μου, προχώρησα σε αυτό το εγχείρημα. Ελπίζω να το βρείτε χρήσιμο. Όσο για το πώς μπορούμε να φτιάξουμε κούκλες για κουκλοθέατρο, στο διαδίκτυο υπάρχουν πολλές συνταγές και άνετα θα βρείτε κάτι που να σας ταιριάζει.

Κλείνοντας, να σημειώσω ότι το παρόν εγχείρημα δεν έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα, γι αυτό και τίθεται στη διάθεση παντός ενδιαφερόμενου μέσω διαδικτύου. Μπορεί να εκτυπωθεί και να χρησιμοποιηθεί από οποιονδήποτε, να μοιραστεί, να σκηνοθετηθεί ή απλά να διαβαστεί. Ωστόσο για να είμαι σίγουρη ότι δε θα χρησιμοποιηθεί από κάποιον τρίτο με σκοπό το κέρδος, προέβην στις απαραίτητες ενέργειες κατοχύρωσης. Θα με χαροποιούσε ιδιαίτερα η επικοινωνία μαζί μου για σχόλια, προτάσεις για επόμενο τεύχος και

κυρίως με νέα για παραστάσεις στις οποίες χρησιμοποιήθηκε το υλικό αυτό. Καλή επιτυχία!!

E-mail επικοινωνίας : theatrikosinaxari@yahoo.gr

Τα συναξάρια έχουν βιταμίνες

Για τη συγκέντρωση σου γενικά, και ιδίως στην προσευχή, καθώς και για την τόνωση της ψυχής σου, είναι απαραίτητη η μελέτη της Κ. Διαθήκης και τα βοηθητικά βιβλία των αγίων Πατέρων... Τα Συναξάρια πολύ βοηθούν, διότι βρίσκει κανείς σ' αυτά ότι είδους βιταμίνες έχει ανάγκη η ψυχή του. Καλό είναι το συναξάρι της ημέρας. *Αγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβήτης.*

ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

*Η ΠΑΝΣΟΦΟΣ ΚΑΙ
ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ*



ΠΡΟΣΩΠΑ

1. ΑΦΗΓΗΤΗΣ
2. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ σε νεαρή ηλικία
3. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ μεγαλύτερη
4. ΜΗΤΕΡΑ
5. ΠΑΤΕΡΑΣ
6. ΔΑΣΚΑΛΟΣ
7. ΓΕΡΟΝΤΑΣ
8. ΑΥΤΟΚΡΑΤΡΑΣ ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ
9. ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΦΑΥΣΤΙΝΑ
10. ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΠΟΡΦΥΡΙΩΝΑΣ

ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) - Μια ιστορία θα σας πω

Για ένα κορίτσι ζηλευτό
που είχε ξυράφι για μυαλό
μα και στέμα αρχοντικό.

Στην Αίγυπτο, στην Αλεξάνδρεια

γεννήθηκε κάποιο πρωί
κάπου γύρω στο 300
από οικογένεια ευγενική.
Η ομορφιά της ξακουστή
στα πέρατα σ' όλη τη γη
μα η εξυπνάδα πιο πολύ
την έκανε σ' όλους γνωστή.
Είχε κέφι να διαβάζει
κι επιστήμες να δαμάζει.
Διασκεδάζει όταν μαθαίνει
κι όχι βόλτες όταν βγαίνει!
Προαίσθημα έχω δυνατό
θα τη λατρέψουμε θαρρώ!

ΣΚΗΝΗ 1^η : ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ σε μικρή ηλικία, ΜΗΤΕΡΑ

(ΜΗΤΕΡΑ) – Τι κάνεις κόρη μου;

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) – Διαβάζω μανούλα.

(ΜΗΤΕΡΑ) – Τι διαβάζεις αυτή τη φορά;

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ)- Σήμερα μαθαίνω για τον Πλάτωνα. Ήταν έλληνας φιλόσοφος. Είναι καταπληκτικά αυτά που λέει! Μετά τον Αριστοτέλη νομίζω πως είναι ο αγαπημένος μου.

(ΜΗΤΕΡΑ) – Το απόγευμα θα έρθει ο δάσκαλος των μαθηματικών;

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ)- Όχι καλέ μαμά. Τελειώσαμε.

(ΜΗΤΕΡΑ) – Τι τελειώσατε καρδιά μου; Τα μαθηματικά; Όλα τα μαθηματικά;

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) – Ναι μανούλα. Όλα όσα ήξερε αυτός ο δάσκαλος τα έμαθα.

(ΜΗΤΕΡΑ) – Μα το ίδιο είπες και για το Δάσκαλο της Ρητορικής, της Φιλοσοφίας, της Ιστορίας, των Λατινικών, των Αραβικών, των Περσικών...

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) – Μην ξεχάσεις και το δάσκαλο της Φιλολογίας, ήταν πολύ καλούλης.

(ΜΗΤΕΡΑ) – Ναι καλή μου, όμως όλα όσα σου δίδαξαν όλοι αυτοί, εσύ τα έχεις μάθει τώρα δηλαδή;

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) – Ναι μανούλα.

(ΜΗΤΕΡΑ) – Αικατερίνη πρόσεξε καλά. Μη με κοροϊδεύεις. Θα τους ρωτήσω.

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) – Να τους ρωτήσεις. Και να μου βρεις παρακαλώ πολύ κι ένα δάσκαλο να μου μάθει αυτά που έλεγαν και οι υπόλοιποι φιλόσοφοι, γιατί μου έχουν μείνει πολλοί ακόμα.

ΣΚΗΝΗ 2^Η : ΜΗΤΕΡΑ, ΠΑΤΕΡΑΣ, ΔΑΣΚΑΛΟΣ

(ΜΗΤΕΡΑ) – Καλέ μου σύζυγε, πρέπει να καλέσουμε εδώ όλους τους δασκάλους της κόρης μας. Αυτή υποστηρίζει ότι τα έχει μάθει όλα και ότι το μόνο που της μένει είναι οι έλληνες φιλόσοφοι!

(ΠΑΤΕΡΑΣ) – Μα πώς είναι δυνατόν, μόλις δεκάξι ετών κοπέλα να έχει μάθει τόσα πράγματα; Κάτι δε μου πάει καλά εδώ πέρα. Φωνάξτε αμέσως τους δασκάλους της κι αν μας λέει ψέματα δε θα ξαναβγεί από το δωμάτιό της για ένα χρόνο τουλάχιστον!!!

(ΔΑΣΚΑΛΟΣ) – Μας ζητήσατε άρχοντά μου;

(ΠΑΤΕΡΑΣ) – Ναι σοφοί μου δάσκαλοι. Με ενδιαφέρει να μάθω για την πρόοδο της κόρης μου.

(ΔΑΣΚΑΛΟΣ) – Άρχοντά μου, μιλώ εκ μέρους όλων μας. Η κόρη σας είναι μοναδικό πλάσμα! Δεν υπάρχει σ'ολόκληρο τον κόσμο μαθήτρια σαν αυτή, μυαλό σαν το δικό της! Είναι πραγματικά καταπληκτική! Εμείς όλα όσα ξέραμε, της τα μάθαμε. Δεν έχουμε τίποτα άλλο πια να της δώσουμε. Αντίθετα, μας ρωτάει πλέον πράγματα στα οποία αδυνατούμε ν'απαντήσουμε! Εμείς είμαστε δάσκαλοί ο καθένας μόνο στον τομέα του. Αυτή όμως είναι πλέον δασκάλα σε όλους τους τομείς!!!

(ΠΑΤΕΡΑΣ) – Ακούς γυναίκα; Το παιδί μας είναι φαινόμενο!

(ΜΗΤΕΡΑ) – Ακούω άντρα μου. Είμαι πολύ συγκινημένη! Σας ευχαριστούμε όλους για τα όσα διδάξατε στην κόρη μας.

(ΔΑΣΚΑΛΟΣ) – Εμείς είμαστε ευγνώμονες που γνωρίσαμε τέτοια σπάνια μαθήτρια. Σίγουρα θα τη αναφέρουμε σαν παράδειγμα σε όλους τους μαθητές μας. Μα κι εσείς, ο,τι δασκάλους σας ζητάει να τους φέρνετε, να της δώσετε όλη τη γνώση που υπάρχει σήμερα στον κόσμο. Της αξίζει!

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) – Κι έτσι περνούσε ο καιρός

γρήγορος κι αποδοτικός.

Κι η Αικατερίνα μας παιδιά

όλες τις γνώσεις αποκτά.

Μα τι φαινόμενο ειν'αυτό;

Ποιόν να της βρούμε για γαμπρό;

Να έχει μυαλό ξεχωριστό

μα και αίμα αρχοντικό;

(ΠΑΤΕΡΑΣ) – Καλή μου η κορούλα μας μεγάλωσε. Δε έμεινε τίποτα άλλο πια να μάθει. Μας τελείωσαν κι οι δάσκαλοι! Είναι καιρός πια να παντρευτεί. Εμείς άλλο παιδί δεν έχουμε. Πρέπει να υπάρξουν απόγονοι για το αρχοντικό μας, το όνομά μας και τα πλούτη μας.

(ΜΗΤΕΡΑ) – Δίκιο έχεις άντρα μου. Θα της το συζητήσω.

ΣΚΗΝΗ 3^η : ΜΗΤΕΡΑ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ μεγάλη

(ΜΗΤΕΡΑ) – Αικατερίνα μου γλυκιά, πώς είσαι;

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) – Μια χαρά μητέρα. Βαριέμαι μόνο λίγο. Τελειώσανε όλα τα μαθήματα και τώρα δεν έχω τίποτα καινούριο να μάθω.

(ΜΗΤΕΡΑ) – Ναι κοριτσάκι μου, μπράβο σου. Απέκτησες όλες τις γνώσεις που υπάρχουν σε αυτό τον κόσμο. Τώρα πια είναι ώρα να παντρευτείς, να κάνεις οικογένεια και σιγά σιγά να γίνεις η αρχόντισσα αυτού του τόπου.

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) – Να παντρευτώ; Δεν το είχα σκεφτεί. Και ποιόν να παντρευτώ δηλαδή;

(ΜΗΤΕΡΑ) – Θα βρούμε ένα αρχοντόπουλο που να σου αξίζει.

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) – Σωστά. Κάποιον που θα μου αξίζει. Που θα είναι το ίδιο όμορφος, το ίδιο έξυπνος, το ίδιο μορφωμένος και το ίδιο πλούσιος με μένα, αν όχι περισσότερο.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) – Ψάχνανε λοιπόν καιρό

να βρουν τον τέλειο γαμπρό.

Κινήσαν ουρανό και γη

μα κανένας να τη φτάσει δε μπορεί.

Όλους άχρηστους τους βγάζει

κι η μάνα της αναστενάζει.

ΣΚΗΝΗ 4^Η : ΜΗΤΕΡΑ, ΠΑΤΕΡΑΣ

(ΜΗΤΕΡΑ) – Τι θα κάνουμε άντρα μου με αυτό το παιδί; Οι καλύτεροι γαμπροί μας την έχουν ζητήσει, κι αυτή ούτε που γυρίζει να τους κοιτάζει! Λίγο να συζητήσει μαζί τους και τους βγάζει όλους ανήξερους! Φοβάμαι ότι τα μυαλά της έχουν πάρει πολύ αέρα!

(ΠΑΤΕΡΑΣ) – Μη λες βαριές κουβέντες καλή μου. Γνωρίζεις πόσο προσγειωμένη είναι.

(ΜΗΤΕΡΑ) Ναι ναι, και προσγειωμένη και συνετή και μορφωμένη είναι, κι όλα τα καλά τα έχει. Αλλά όπως πάει θα μας μείνει στο ράφι. Ο καιρός περνάει. Δε θα παραμείνει για πάντα όμορφη. Ούτε κι εμείς θα είμαστε για πάντα κοντά της. Χρειάζεται κάποιον να πορευτούν παρέα στην υπόλοιπη ζωή, να κάνει οικογένεια.

(ΠΑΤΕΡΑΣ) – Ναι καλή μου, αλλά όπως είπε κι αυτή, πρέπει να είναι κάποιος αντάξιός της.

(ΜΗΤΕΡΑ) – Και πού θα βρούμε τέτοιο άντρα; Ξέχασες τι μας είπαν οι δάσκαλοί της; Δεν υπάρχει πιο έξυπνος άνθρωπος στον κόσμο απ'την κόρη μας. Ούτε καν ο αυτοκράτορας δεν την φτάνει! Τέλος πάντων, θα δω τι θα κάνω. Θα πάω να συμβουλευτώ κι εκείνον το

γέροντα που ζει στην ερημιά. Λένε πως είναι πολύ σοφός και πολλοί πάνε να ζητήσουν τη συμβουλή του.

(ΠΑΤΕΡΑΣ)- Μακάρι να μας βοηθήσει κι εμάς. Να πάς και βλέπουμε.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) –Πήγαν λοιπόν στον ασκητή

που είχε γνώση περισσή

μήπως τους δώσει συμβουλή

κι η Αικατερίνα παντρευτεί.

ΣΚΗΝΗ 5^Η : ΓΕΡΟΝΤΑΣ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

(ΓΕΡΟΝΤΑΣ) – εγώ παιδί μου ξέρω έναν νέο, που σίγουρα συγκεντρώνει όλα τα στοιχεία που ζητάς κι ακόμα περισσότερα. Έχει πλούτη γιατί είναι κύριος των ορατών όλου του κόσμου. Κι ο πλούτος Του διαμοιράζεται σε όλον τον κόσμο χωρίς να λιγοστεύει ποτέ. Έχει σοφία, γιατί Αυτός είναι η πηγή της σοφίας και γνωρίζει όχι μόνο όσα γνωρίζουν όλοι οι άλλοι μαζί, αλλά και όσα κρύβονται στις καρδιές των ανθρώπων. Είναι ευγενής γιατί κατάγεται από γένος βασιλικό. Όσο για την ομορφιά του, είναι ωραιότερος και λαμπρότερος ακόμα κι από τον ήλιο.

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) Τα λόγια σου είναι παράξενα, αν όχι απίστευτα. Μα στ'αλήθεια αν υπάρχει αυτός ο νέος, θα ήθελα πάρα πολύ να τον γνωρίσω.

(ΓΕΡΟΝΤΑΣ) Θα σου γνωρίσω τη μητέρα του, που αυτή έχει τη δύναμη να σου αποκαλύψει τον προικισμένο γαμπρό που ζητάς. Ορίστε

μια εικόνα της Παναγίας. Πάρ'την και προσευχήσου μαζί με μένα σε εκείνη να σου αποκαλύψει το γιό της.

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) Θα το κάνω. Ευχαριστώ γέροντα.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Κι έτσι στη σπίτι της γυρνά

η Αικατερίνα η γλυκιά

είναι μπερδεμένη, απορημένη,

είναι όμως κι αποφασισμένη

να γνωρίσει το γαμπρό τον εκλεκτό,

που δεν τον φτάνει ούτε στα πλούτη ούτε στο μυαλό.

ΣΚΗΝΗ6η : ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) Σε παρακαλώ γλυκιά μου Παναγία. Φανέρωσέ μου το γιό σου το μοναδικό. Θέλω τόσο πολύ να τον γνωρίσω, να τον δω.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Πέφτει, κοιμάται με προσευχή

κι όνειρο βλέπει την Παναγία λαμπερή

στα χέρια το παιδί της να κρατεί

μα η Ακατερίνη δε μπορεί να τονε δει.

Έχει στραμμένο το πρόσωπό του,

λες και της κρύβει τον εαυτό του.

«Μητέρα μου», λέει, «δεν τη θέλω αυτή

είναι άσχημη, απαίδευτη, σκοτεινή, φτωχή!

Δε θα γυρίσω ούτε να την κοιτάξω,
μα αν αλλάξει ζωή, ίσως γνώμη ν'αλλάξω».
Ξυπνάει η αρχόντισσά μας σαστισμένη.
«Τι να ναι πάλι ετούτο» λέει απορημένη.
Τρέχει στο γέροντα για να της πει,
να του εξηγήσει, μήπως λύση βρεθεί.

ΣΚΗΝΗ 7^Η : ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, ΓΕΡΟΝΤΑΣ

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) Γέροντα σου λέω την είδα τη γυναίκα που μου έδειξες. Μα ο γιός της ούτε που γύρισε να με κοιτάξει. Με βρήκε λέει άσχημη, αμόρφωτη, φτωχή ...αα και σκοτεινή. Αυτά τα λόγια κανείς δε μου τα έχει ξαναπεί! Τι να κάνω; Πως ν'αλλάξω; Πώς να Του αρέσω;

(ΓΕΡΟΝΤΑΣ) Κορίτσι μου γλυκό, έμαθες όλες τις επιστήμες κι απέκτησες όλη τη γνώση αυτού του κόσμου. Δεν γνώρισες όμως την Αλήθεια, την πηγή της ζωής και κάθε γνώσης. Η ωραιότητα και η καθαρότητα της ψυχής είναι που αρέσει στο Χριστό. Για να γίνει φωτεινή η ψυχή σου και να ελκύσει το Θείο βλέμμα Του, θα πρέπει να τον αναζητήσεις, να Τον γνωρίσεις, να Τον πιστέψεις και να βαπτισθείς.

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) Δίδαξέ με γέροντα θέλω να τα μάθω όλα. Θέλω να ξέρω τα πάντα για Εκείνον.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Κι έτσι καινούριο δάσκαλο βρήκε η Αικατερίνα
που θα της τα μάθαινε πια όλα εκείνα
που ως τώρα κανείς δεν της είχε πει:

για του Χριστού μας την Ανάσταση, τη θυσία και τη ζωή.

Κι αυτή είναι τώρα πια ευτυχισμένη
που γνώση κι άλλη απέκτησε ευλογημένη
έτσι παιδιά λοιπόν κατηχήθηκε κι αυτή
και βαπτίσθηκε μια μέρα σε εκκλησιά ερημική.
Και τότε είδε τον Κύριό μας λαμπερό
Με αγάπη πια να την κοιτάζει και βλέμμα στοργικό.
Βγάζει τότε και της δίνει δαχτυλίδι ακριβό
αρραβώνα από τους λίγους λέω και ομολογώ.
«Τώρα είναι όμορφη, πλούσια σοφή και λαμπερή
για νύφη μου τη θέλω μετά απ'αυτή την αλλαγή»
Είπε χαρούμενος ο γλυκός μας Ιησούς
Και της Αικατερίνης μας φωτίστηκε ο νους.
Είναι πλέον χαρούμενη που τώρα τον γνωρίζει
Κι έκανε την ψυχή της όμορφη ώστε να του αξίζει.
Τα πράγματά όμως δυσκόλεψαν σε λίγο καιρό
Ο Βασιλιάς τους άρχοντες καλεί στο παλάτι το ψηλό.
Θέλει όλοι μαζί σε ψεύτικους θεούς να θυσιάσουν
Και προσευχές σε άψυχα είδωλα να φτιάξουν.
Μα για να δούμε, την Αικατερίνη θα την πείσουν,
Να αρνηθεί τον Ιησού της, ή θα την πατήσουν;

ΣΚΗΝΗ 8^Η : ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) Βασιλιά μου αυτά που πιστεύεις δεν είναι σωστά. Τα είδωλα είναι πλάνη, ψεύτικοι θεοί. Δε γνωρίζεις το σοφό Διόδωρο που είπε ότι πολλοί από αυτούς ήταν άνθρωποι κι αυτοί, με αδυναμίες και πάθη. Αλλά επειδή διακρίθηκαν σε δύναμη και ανδρεία κάποιες φορές, ο κόσμος τους θεώρησε αθάνατους και τους προσκυνούσε για θεούς. Ακόμα και ο Πλούταρχος κατηγορεί και περιφρονεί όσους λατρεύουν τέτοια αγάλματα. Πώς πλανηθήκατε όλοι έτσι βασιλιά μου; Αντί να αποδίδετε τιμές στον κτίστη και άρχοντα των πάντων και πατέρα μας, προσκυνάτε άψυχα είδωλα ή ομοιώματα ανθρώπων!

(ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ) Τι μας λέει τώρα αυτή η μικρή; Πώς τολμάς κορίτσι πράμα και μας κρίνεις, και μου υψώνεις και φωνή; Καλέστε μου γρήγορα όλους τους σοφούς. Αυτοί σίγουρα θα βάλουν στη θέση της αυτή την αναιδέστατη και θα της δείξουν ότι αυτή δεν ξέρει τι τις γίνεται κι όχι εμείς! Να της αποδείξουν ότι η δική της η θρησκεία είναι ψεύτικη και η δική μας η μόνη αληθινή. Αμέσως είπα!!

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Εκατόν πενήντα μάζεψε σοφούς ο βασιλιάς

Μπάς και αλλάξουν γνώμη στα μυαλά της νεαράς

Άδικο να της δείξουν πως είχε η καημένη

και πως σε όσα πίστευε ήτανε πλανεμένη.

Όμως η Αικατερίνα μας η τόσο μορφωμένη

Όλους τους αποστόμωσε, δε βγήκε νικημένη.

Και δε φοβήθηκε στιγμή τι θα αντιμετωπίσει

Με τη σοφία του Χριστού ξέρει θα τους νικήσει

Της το πε κι ο Αρχάγγελος το βράδυ στ' όνειρό της

Ο Γαβριήλ ο ένδοξος που είχε οδηγό της.

Κι έτσι λοιπόν τη θαύμασαν όλοι οι σοφοί

κι αντί να την αλλάξουνε... γινήκαν όλοι χριστιανοί!!

Πέσαν και προσκυνούσανε όλοι το Χριστό

που η Αικατερίνα τους απέδειξε ως μόνο αληθινό Θεό

ΣΚΗΝΗ 9^Η : : ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ

(ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ) Τι πράγματα είναι αυτά; Σας θάμπωσε η ομορφιά της και δεν ξέρετε τι σας γίνεται. Κάψτε τους όλους αυτούς τους άχρηστους. Αμέσως! Κι αυτή την αναιδέστατη και πλανεύτρα κλείστε τη στο μπουντρούμι. Και μην τολμήσει κανείς να της δώσει φαγητό γιατί κατευθείαν τον έσφαξα!!

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) Θάρρος σοφοί της εποχής! Τώρα που αποκτήσατε την αληθινή σοφία, βάπτισμά σας θα γίνει η φωτιά και θα είστε μακάριοι κι αιώνια ευτυχισμένοι κοντά στο Χριστό μας!

(ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ) Πάρτε την αμέσως μήπως και σωπάσει, δεν την αντέχω άλλο!!!

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Κι έτσι η Αικατερίνη μας μπήκε στη φυλακή

Μες σε μπουντρούμι σκοτεινό και την αφήσαν νηστική.

12 μέρες κανείς δεν πάτησε σ'εκείνο το κελί

να όμως που ένας άγγελος της έφερνε τροφή.

Όσο για εκείνους τους σοφούς που κάψαν στη φωτιά

τα σώματά τους βρήκανε άκαφτα, δροσερά.

Όμως ο αυτοκράτορας όσο πάει και θυμώνει

Και σχέδια όλο και πιο πονηρά συνέχεια καταστρώνει.

ΣΚΗΝΗ 10^Η :: ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΦΑΥΣΤΙΝΑ

(ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ) Πιστή μου σύζυγε, Φαυστίνα, ξέρω πόσο έξυπνη είσαι. Δεν πας να μιλήσεις με εκείνη τη μικρή που μας έχει κάνει ρεζίλι με τις φιλοσοφίες της μπας και της αλλάξεις τα μυαλά; Εσύ τα καταφέρνεις σε κάτι τέτοια. Πάρε για συνοδό σου και το στρατοπεδάρχη μου τον Πορφυρίωνα, που είναι έμπιστός μου αλλά και έξυπνος άνθρωπος και λογικός.

(ΦΑΥΣΤΙΝΑ) αμέσως άρχοντά μου. Θα δεις, θα σου την κάνω εγώ τη μικρή....

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Βασίλισσα και στρατηγός μπήκαν στη φυλακή

ν'αλλάξουν θέλησαν μυαλά σε κείνη τη μικρή.

Μα η Αικατερίνα μας κατήχηση τους κάνει

και την αγάπη του Χριστού μες στην καρδιά τους βάνει

ΣΚΗΝΗ 11^Η :ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΦΑΥΣΤΙΝΑ,
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΠΟΡΦΥΡΙΩΝΑΣ

(ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ) Τι έγινε βασίλισσα; Μπόρεσες να την πείσεις;

(ΦΑΥΣΤΙΝΑ) Όχι άρχοντα. Ομολογώ ότι εκείνη έπεισε τελικά εμένα. Τώρα κι εγώ ομολογώ οτι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Θεός.

(ΠΟΡΦΥΡΙΩΝΑΣ) Κι εγώ βασιλιά μου πείστηκα από τα λόγια της Αικατερίνης. Ο Χριστός είναι η μόνη Αλήθεια, η Σοφία, η Ζωή και η Ανάσταση όλων μας. Το είπα και στους στρατιώτες μου. Είμαστε όλοι πλέον χριστιανοί.

(ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ) Μα τι λέτε; !! σας έπεισε κι εσάς; Συμφορά μου! Πώς είναι δυνατόν; Μέχρι και τη γυναίκα μου και τον πιο έμπιστό μου; Και παρασύρατε και τους στρατιώτες μου σε όλη αυτή την κοροϊδία;;! Με πρόδωσαν!! Με προδώσατε με το χειρότερο τρόπο, εμένα, το βασιλιά σας, για το χατίρι ενός κοριτσιού! Γρήγορα! Πάρτε τους το κεφάλι! Και σε όλους τους στρατιώτες που με πρόδωσαν ακολουθώντας τους! Όσο γι αυτή τη μικρή.... θέλω να πονέσει! Να πονέσει πολύ! Μαστιγώστε τη! Και φτιάξτε κι ένα τροχό με μαχαίρια ... να την κόβουν σιγά σιγά. Τώρα θα μάθει τι θα πεί Μαξέντιος!

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Η Αικατερίνα μας λοιπόν με θάρρος υπομένει

μες στα φρικτά μαρτύρια τον Κύριο προσμένει

Αυτός της δίνει δύναμη, την πίστη να κρατήσει

να μην αλλάξει η γνώμη της όσο κι αν μαρτυρήσει.

ΣΚΗΝΗ 12^Η : : ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ

(ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ) Βρέ παιδί μου αυτή η μικρή! Τίποτα δεν καταλαβαίνει! Εδώ ολόκληροι άντρες αμέσως συμμορφώνονται με πολύ λιγότερα! Κι αυτή! 18 χρονών κοριτσόπουλο κι έχει τόσο πείσμα! Ο,τι κι αν δοκίμασα πήγε στο βρόντο. Μήπως να την καλοπιάσω; Στην τελική ... όμορφη είναι, πλούσια είναι ... δε με χαλάει να την παντρευτώ, τώρα που πέθανε κι αυτή η προδότρια η γυναίκα μου. Στο κάτω κάτω

καμία γυναίκα δε μπορεί να αντισταθεί στις τιμές και την εξουσία. Για φέρτε την εδώ μπροστά μου.... Καλημέρα αρχόντισσά μου. Δεν ήθελα να σε πονέσω αλλά δε μπορούσα να ανεχτώ να υβρίζεται η πίστη στους μεγάλους μας Θεούς! Πάντως σε θαύμασα εε; Εκτός από όμορφη κι έξυπνη είσαι και θαρραλέα. Μπράβο σου. Γνωρίζω και τον πατέρα σου. Είναι γνωστός άρχοντας σε όλη την αυτοκρατορία και κυβερνά την Αλεξάνδρεια δίκαια και συνετά. Είναι από τους πλουσιότερους και ευγενέστερους σε όλη την αυτοκρατορία μου. Μια τέτοια γυναίκα σαν εσένα αξίζει να γίνει βασίλισσα. Τι λες λοιπόν; Θέλεις να γίνεις η βασίλισσά μου και αυτοκράτειρα; Φτάνει μόνο να παραδεχτείς ότι έκανες λάθος και να κάνεις θυσία στους Θεούς μας.

(ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) Βασιλιά μου. Πέρασα όλη μου τη ζωή αποκτώντας γνώσεις και αναζητώντας την αλήθεια. Όσο μελετούσα τόσο συνειδητοποιούσα ότι η πίστη μας στα είδωλα δεν είναι σωστή αλλά μάταιη. Έτσι έγινα χριστιανή και πιστεύω στη μόνη αληθινή θρησκεία, στο μόνο αληθινό Θεό. Κι όλο μου το μέλημα είναι να φανώ άξια χριστιανή και νύφη του Ιησού Χριστού. Δε με ενδιαφέρουν τα πρόσκαιρά σου πλούτη, οι δόξες, οι βασιλικές τιμές. Μα να είναι η ψυχή μου φωτεινή και καθαρή για Εκείνον, το Χριστό μου.

(ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ) Πώς! Τολμάς κι αρνείσαι την ύψιστη τιμή που μπορεί να γίνει ποτέ σε γυναίκα! Ως εδώ και μη παρέκει αναιδέστατη! Κρίμα στα νιάτα σου και στην ομορφιά σου. Δε θα αφήσω όμως να πλανήσεις άλλους με τα λόγια και τα κόλπα σου! Πάρτε της το κεφάλι! Να ησυχάσουμε πια απ'αυτή!!!

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Κι έτσι η Αικατερίνη μας, σταμάτησε πια να μιλά

Κι άγγελοι τη μετέφεραν ψηλά στο όρος το Σινά.

Για αυτό και όταν άνθρωποι πήγαν να ετοιμάσουν

και το σεπτό της σκήνωμα να πλύνουν και να θάψουν

ψάχνουν, δε βρίσκουν τίποτα και το Θεό δοξάζουν
θαυμάζουνε το γεγονός και κλαίγοντας γιορτάζουν.
Κι εκεί στο όρος το Σινά, οι μοναχοί την βρήκαν
200 χρόνια άφθαρτη μετά και σίγουρα χαρήκαν.
Και τότε ο αυτοκράτορας ο Ιουστινιανός
που ήταν δίκαιος, δυνατός αλλά και χριστιανός,
μοναστήρι χτίζει στο βουνό μοναδικό
και σπίτι της το κάνει τότε ξακουστό.
Η Αικατερίνα μένει πια τώρα στο Σινά
μα και παντού στον κόσμο που υπεραγαπά.
Η νύφη του Χριστού μας προσεύχεται για μας
κι εσύ όποτε θέλεις να την παρακαλάς
να σε βοηθά σε γνώσεις, μαθήματα, σχολές
μα όμως και στην πίστη, σ'αγάπη κι αρετές.
Αυτή θα μας ακούσει, είμαι σίγουρος γι αυτό
το δρόμο θα μας δείξει να βρούμε το Χριστό.
Ελπίζω να σας άρεσε, αυτή μου η ιστορία
για την Αικατερίνη μας την όμορφη Αγία
που απ'όλους υπερέβαλλε σε γνώσεις και σοφία
κι από αγάπη στο Χριστό αρνήθηκε κάθε αμαρτία.
Μακάρι να της μοιάσουμε έστω και λιγουλάκι
Κι αν το ζητήσουμε παιδιά ... θα βάλει ένα χεράκι!
Δεν αμφιβάλλω πλέον ούτε στιγμή γι αυτό

Και τώρα...ένα φιλί σας στέλνω και αποχαιρετώ!

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ



ΠΡΟΣΩΠΑ

1. ΑΦΗΓΗΤΗΣ
2. ΓΕΩΡΓΙΟΣ σε παιδική ηλικία
3. ΓΕΩΡΓΙΟΣ στρατιώτης
4. ΜΗΤΕΡΑ
5. ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΑΛΚΥΟΝΗ
6. ΒΑΣΙΛΙΑΣ πατέρας της Αλκυόνης
7. ΝΤΕΛΑΛΗΣ
8. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
9. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ
10. ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Μια ιστορία θα σας πω

για έναν στρατιώτη εκλεκτό

στον πόλεμο πιο δυνατό
αλλά και άνθρωπο σωστό.
Να πολεμήσει δε διστάζει
ούτε με δράκους να τα βάζει!
Μα... λίγο ανάποδα θα σας φανεί
πως άρχισα απ'τον ενθουσιασμό μου.
Για ν'αρχινίσω απ'την αρχή
μπας και βρω τον ειρμό μου!
Ήταν που λέτε ένα παιδί,
Γεώργιο το φωνάζαν
και οι γονείς του απ'την αρχή
στην εκκλησιά το βάζαν.
Ήτανε βλέπεις χριστιανοί
απ'την Καππαδοκία
που ήταν πόλη ξακουστή
γύρω στο 273.
Μα σα να βλέπω κλάματα.
Τι άραγε να συμβαίνει
κι είναι ο Γεώργιος μικρός
και δεν καταλαβαίνει;

ΣΚΗΝΗ 1^Η : ΓΕΩΡΓΙΟΣ σε παιδική ηλικία, ΜΗΤΕΡΑ

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Τι συμβαίνει μητέρα; Γιατί είσαι τόσο στεναχωρημένη; Που είναι ο πατέρας;

(ΜΗΤΕΡΑ) Παιδί μου πρέπει να φανείς δυνατός. Ο πατέρας σου δε θα ξαναγυρίσει.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Δεν... μα πως είναι δυνατόν;... αφού μας αγαπάει τόσο πολύ.

(ΜΗΤΕΡΑ) Ναι καρδιά μου, μας αγαπάει όσο τίποτα άλλο στον κόσμο. Όμως οι άρχοντες αυτού του τόπου του ζήτησαν να αρνηθεί την πίστη του στο Χριστό μας. Κι αυτός δεν το δέχτηκε. Κι έτσι τον σκότωσαν παιδί μου. Ο πατέρας σου έχυσε το αίμα του για το Χριστό μας, όπως κι Εκείνος έχυσε το αίμα Του για όλους εμάς τους ανθρώπους. Είναι πια μάρτυρας της εκκλησίας του Χριστού και στέκει τώρα δίπλα στο Χριστό μας απολαμβάνοντας κι αυτός λίγη από τη δόξα Του. Όσο κι αν με πονάει που τον έχασα, είμαι περήφανη γι αυτόν και ξέρω πως προσεύχεται και μας φροντίζει τώρα πια από ψηλά, μαζί με το Χριστό μας και τους Αγίους Του.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Μα... αν είχε αρνηθεί το Χριστό... θα ήταν τώρα εδώ μαζί μας. Έτσι δεν είναι;

(ΜΗΤΕΡΑ) Ναι, παιδί μου, θα ήταν. Και θα είχε κερδίσει και πολλά χρήματα γιατί πολλά του υποσχέθηκε ο άρχοντας για να τον μεταπείσει. Ο πατέρας σου όμως παιδί μου, ήταν άντρας γενναίος και συνετός. Ούτε το μαρτύριο φοβήθηκε, ούτε τα χρήματα και τις δόξες ζήλεψε και θέλησε, γιατί ήξερε πως όλα αυτά είναι μάταια και πως μόνο η Ουράνια Βασιλεία, δίπλα στο Χριστό μας, είναι η μοναδική πατρίδα και ο προορισμός μας.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Μα... μαμά ... μου λείπει... μου λείπει τόσο πολύ.

(ΜΗΤΕΡΑ) Καταλαβαίνω μικρέ μου. Κι εμένα μου λείπει. Αλλά να θυμάσαι πάντα ότι εμείς οι χριστιανοί δεν είμαστε ποτέ μόνοι μας. Όλα τα κάνουμε μαζί με το Χριστό. Ο Απόστολος Παύλος είχε πει « όλα τα μπορώ χάρις στο Χριστό που με δυναμώνει». Αλλά και ο Κύριός μας είχε πει «Χωρίς εμένα τίποτα δε μπορείτε να κάνετε». Έτσι κι εμείς αγόρι μου. Από μόνοι μας ίσως να μη μπορούμε να καταλάβουμε ή να δεχτούμε τη θυσία του πατέρα σου και σίγουρα δε μπορούμε να

αντέξουμε τον πόνο της απώλειάς του. Όμως θα στραφούμε και θα στηριχτούμε στο Χριστό μας. Αυτός θα μας παρηγορήσει, Αυτός θα μας βοηθήσει, Αυτός θα μας στηρίξει κι Αυτός θα καλύψει το απέραντο κενό που άφησε ο πατέρας σου. Κατάλαβες μικρέ μου;

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Ναι μητέρα.

(ΜΗΤΕΡΑ) Τώρα θα φύγουμε παιδί μου. Θα γυρίσουμε στην πατρίδα μου την Παλαιστίνη, στα άγια χώματα που περπάτησε ο Χριστός μας.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Κι έτσι περνούσε ο καιρός

και μεγαλώνει ετούτος ο μικρός.

Πλουτίζει σε γνώσεις και ανδρεία

προοδεύει σ'ικανότητες μα και σοφία.

Και μέσα του μεγαλώνει κι η αγάπη του Χριστού

που ήταν το στήριγμά του την ώρα του χαμού

εκείνου του πατέρα, που έφυγε νωρίς

για την αγιοσύνη, άκου καλέ να δεις.

Παράδειγμα τον έχει σα μεγαλώνει ο γιός

κι ήρωας θε να γίνει, αντάξιος του πατρός.

Κι όταν πια έχει φτάσει τώρα στα 17

Με αγάπη τη μητέρα του πια αποχαιρετά.

ΣΚΗΝΗ 2^Η :ΓΕΩΡΓΙΟΣ στρατιώτης, ΜΗΤΕΡΑ

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Καιρός να φύγω πια μητέρα. Πρέπει να καταταγώ στο στρατό του αυτοκράτορα.

(ΜΗΤΕΡΑ) Να έχεις παιδί μου την ευχή μου. Κι όπου κι αν πας εύχομαι η Παναγία μας τώρα πια να σε σκεπάζει και να σε φροντίζει αφού φεύγεις απ'τα δικά μου χέρια. Σ'εκείνη σ'αναθέτω. Μα κι εσύ παιδί μου, ποτέ μη λησμονήσεις πως είσαι γιός μάρτυρα. Να κάνεις τον πατέρα σου περήφανο. Δεν είναι βέβαια ανάγκη να εκτίθεται χωρίς λόγο. Αν όμως χρειαστεί να ομολογήσεις την πίστη σου, σε παρακαλώ να φανείς αντάξιος του πατέρα σου. Στο καλό παιδί μου. Να προσέχεις. Ο Θεός μαζί σου.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Και τώρα πια αρχίζει στην ιστορία αυτή

εκείνο που μ'αρέσει απ'όλα πιο πολύ.

Ο Γεώργιος διακρινόταν σε δύναμη κι ισχύ
και όλους τους νικάει σαν πιάνει το σπαθί.

Όλους τους ξεπερνάει σ'ανδρεία και ορμή
και όπου και να πάει, κερδίζει στη στιγμή.

Όλοι τονε θαυμάζουν, και φίλοι και εχθροί
κανείς στο πέρασμά του δε θα αντισταθεί.

Όλοι οι συνάδελφοί του με ζήλο τον τιμούν
μα και οι ανώτεροί του με θαυμασμό μιλούν.

Όστε διαρκώς κερδίζει αξιώματα, τιμές
γιατί μονίμως δείχνει όλο νίκες κι αρετές.

Γυρίζοντας μια μέρα από πόλεμο μακρύ
περνάει από μια πόλη με νεκρική σιγή.

Πάνω ψηλά στο κάστρο βλέπει να σπαρταρά,
κορίτσι από το κλάμα, από ευγενική γενιά.

ΣΚΗΝΗ 3^Η : ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΑΛΚΥΟΝΗ

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Συγχώρα με αρχόντισσα που θάρρος παίρνω και σου μιλώ, μα φαίνεσαι θλιμμένη. Και γιατί στέκεις ολομόναχη εδώ πάνω σε τούτο τον Πύργο;

(ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ) Είμαι η Αλκυόνη, πριγκίπισσα της πόλης αυτής και σε μένα έλαχε ετούτη τη φορά ο κλήρος της θυσίας για το καλό της πόλης μου.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Και γιατί πριγκίπισσά μου γι αυτή την πόλη κάποιος θα πρέπει να θυσιαστεί;

(ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ) Υπάρχει ένας τρομερός δράκος που κάθε τόσο έρχεται στην πόλη μας για να βρει τροφή. Έχει φάει όλα τα ζώα μας κι έχει κάψει τα χωράφια μας. Σε λίγο με αυτές τις καταστροφές κανείς δε θα μπορεί να ζήσει. Έτσι αποφασίστηκε κάθε μέρα, κάθε οικογένεια να δίνει σε αυτό το τέρας ένα από τα παιδιά της για φαγητό, ώστε να μας αφήνει ήσυχους και να μπορούν να επιβιώσουν όλοι οι υπόλοιποι. Και φυσικά ο βασιλιάς πατέρας μου δε μπορούσε να αρνηθεί να δώσει για το λαό του θυσία το δικό του παιδί. Να 'μαι λοιπόν κι εγώ που περιμένω να έρθει αυτός ο δράκος που θα δώσει τέλος στη σύντομη ζωή μου.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Τι λες πριγκίπισσά μου; Τι λόγια ειν'αυτά; Εγώ θα σε βοηθήσω.

(ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ) Όχι γενναίε ιππότη. Μη βάζεις σε κίνδυνο τη ζωή σου. Ο δράκος είναι τεράστιος και τρομερός. Ένα χτύπημα απ'τα φτερά του μπορεί να διαλύσει δέκα σπίτια και όταν βγάζει φωτιά από το στόμα του μπορεί να κάψει ολόκληρη πόλη! Πολλά γενναία παλικάρια προσπάθησαν να τον νικήσουν αλλά μάταια. Γι αυτό σε παρακαλώ ευγενικό ιππότη φύγε όσο πιο γρήγορα μπορείς.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Έχω πολεμήσει σε πολλούς πολέμους κι αλήθεια σου το λέω πριγκίπισσά μου, το θάρρος κι η αυτοθυσία σου ξεπερνά πολλούς από

τους γενναίους στρατιώτες που γνώρισα. Πώς είναι δυνατόν να σε εγκαταλείψω; Και μαζί με σένα ν' αφήσω να χαθούν και τόσοι άνθρωποι σ' αυτή την πόλη;

(ΠΡΙΓΙΠΙΣΣΑ) Στα λόγια σου μεγάλη παρηγοριά βρίσκω. Μακάρι να τα καταφέρεις γενναίε μου.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) (γονατίζει) Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, εσύ που έστειλες το μονογενή σου υιό να θυσιαστεί για τη σωτηρία όλων μας, σε παρακαλώ σπλαχνίσου κι αυτόν τον πατέρα και τους όμοιούς του που δίνουν θυσία τα παιδιά τους για να προστατευθούν οι υπόλοιποι. Λυπήσου τους και μην επιτρέψεις να γίνει τούτο το κακό. Αξίωσέ με να κερδίσω τη μάχη με αυτό το τρομερό τέρας κι έτσι να σωθούν όλες αυτές οι ανθρώπινες ζωές. Αμήν.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Τελειώνοντας την προσευχή έκανε το σταυρό του

και έτοιμος ανέβηκε στο κατάσπρο άλογό του.

Και να που ο δράκος έρχεται και σείεται η γη

μα εκείνος τον περίμενε με τόλμη περισσή.

Πίστευε στο σωτήρα μας πως δε θα τον αφήσει

και τόσα αθώα θύματα δε θα τα εγκαταλείψει.

Κι όπως ο δράκος έρχεται επάνω του με ορμή

αυτός ακόντιο του πετά εκείνη τη στιγμή

μέσα στο στόμα τ' ανοιχτό που'χε για να τον φάει

τ' ακόντιο τονε πέτυχε και τονε διαπερνάει.

Μ' ένα μεγάλο ουρλιαχτό ο δράκοντας πεθαίνει

κι εκεί ψηλά η πριγκίπισσα ήσυχη πια ανασαίνει.

Πανηγυρίζει ο λαός κι οι άρχοντες του τόπου

και για θεό τον προσκυνούν το Γεώργιο επιτόπου.

ΣΚΗΝΗ 4^Η: ΒΑΣΙΛΙΑΣ πατέρας Αλκυόνης, ΓΕΩΡΓΙΟΣ

(ΒΑΣΙΛΙΑΣ) Στ'αλήθεια κάποιος θεός θα είσαι εσύ που κατάφερες να τα βάλεις με τόσοι τρομερό τέρας και να το νικήσεις. Σ'ευχαριστούμε και προσκυνούμε ταπεινά τη χάρη σου. Επίτρεψέ μας να φτιάξουμε ένα άγαλμα με τη μορφή σου και πες μας ποιος θεός είσαι.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Άρχοντά μου δεν είμαι εγώ ο Θεός που αναζητάς. Εγώ είμαι ένας απλός στρατιώτης. Με λένε Γεώργιο και δε μου αξίζουν οι τιμές σας. Τιμές αξίζουν στο μόνο αληθινό Θεό. Σ'Εκείνον προσευχήθηκα και με βοήθησε. Εκείνον να λατρεύετε και να τιμάτε.

(ΒΑΣΙΛΙΑΣ) Μάθε μας Γεώργιε για το Θεό σου και στο εξής όλοι εμείς σ'Εκείνον θα πιστεύουμε γιατί μας απέδειξε πράγματι ότι είναι παντοδύναμος και φιλεύσπλαχνος.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Κι έτσι ο Γεώργιος σε όλους τους μιλάει

για του Χριστού μας τη ζωή να λέει ξεκινάει

για την αγάπη την πολύ που έχει στους ανθρώπους

ώστε θυσία να γενεί στους άγιους του τους τόπους.

Πως τέλος αναστήθηκε με δόξα περισσή

και σ'όλους μας ετοίμασε θέση ξεχωριστή

εκεί ψηλά στον ουρανό, στο φωτεινό Πατέρα

που όλοι θα συναντήσουμε την ύστατη ημέρα.

Κι έτσι όλοι βαπτίσθηκαν και γίναν χριστιανοί

και πια αποχαιρετίσθηκαν με αγάπη αδερφική.
Ο Γεώργιος συνέχισε το μακρινό το δρόμο
ώσπου στο σπίτι γύρισε κι ακούει ένα νόμο
να διαλαλεί, του βασιλιά, στους δρόμους, ο ντελάλης
που θα μας βάλει σε μπελά, στο νου σου να το βάλεις.

ΣΚΗΝΗ 5^Η : ΝΤΕΛΑΛΗΣ

(ΝΤΕΛΑΛΗΣ) Ακούσατε, ακούσατε! Με διαταγή του αυτοκράτορα όλοι οι χριστιανικοί ναοί θα καταστραφούν. Όλοι οι Χριστιανοί που δε θα συμμορφωθούν με τις διαταγές του αυτοκράτορα και θα αρνηθούν να προσκυνήσουν τους ένδοξους θεούς μας, επιμένοντας στην πλάνη τους, θα θεωρούνται προδότες και θα οδηγούνται σε φρικτά βασανιστήρια, εξορία ή ακόμα και θάνατο.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Τά'χασε ο Γεώργιος και τώρα τι θα κάνει;

θα παραμείνει χριστιανός ή κάτω θα το βάλει;
Τρέχει ευθύς στο διοικητή να δώσει παρουσία
μα ομολογία πίστεως έκανε στην ουσία.

ΣΚΗΝΗ 6^Η : ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

(ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ) Αγαπητέ μου Γεώργιε, καλώς όρισες. Χαίρομαι που σε βλέπω. Οι μεγάλες νίκες σου έφτασαν ως τον αυτοκράτορα και είναι

ενθουσιασμένος μαζί σου! Άκουσα πως θέλει να σε κάνει
αρχιστράτηγο! Στ' αλήθεια πολύ μεγάλη τιμή!

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Δε νομίζω ότι ο
αυτοκράτορας θα είναι για πολύ ακόμα ευχαριστημένος μαζί μου. Ήρθα
σήμερα να παρουσιαστώ και να δηλώσω ότι είμαι χριστιανός.

(ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ) Πώς; Ξέρεις τι σημαίνει αυτό;

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Σημαίνει ότι τα διατάγματα του αυτοκράτορα που είναι
εναντίον των χριστιανών περιμένω να εφαρμοστούν και σε μένα.

(ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ) Τι λες Γεώργιε;! Σε ικετεύω ξανασκέψου το! Μην αφήσεις
τους ρομαντισμούς να σε παρασύρουν. Σκέψου τη δόξα που θα χάσεις,
τα πλούτη, τις τιμές! Σκέψου τις όμορφες κοπέλες που θα τρέχουν
ξοπίσω σου επιδιώκοντας να τις παντρευτείς! Πήγαινε σπίτι απόψε, να
ξεκουραστείς από το μακρινό ταξίδι και τις ταλαιπωρίες του πολέμου.
Χαλάρωσε, λογικέψου και αύριο θα συναντήσουμε μαζί τον
αυτοκράτορα.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Γύρισε σπίτι τότε αυτός, στην άξια του μητέρα

Που χρόνια την περίμενε ετούτη την ημέρα
να ξαναδεί το γιόκα της, ένδοξο πια ιππότη
αλλά και λάτρη του Χριστού, κι άξιο Του στρατιώτη.
Μαζί το αποφάσισαν, μοιράζουν τα καλά τους
χωράφια, σπίτια και λεφτά, όλα τα υπάρχοντά τους.
Είναι η ώρα πια και οι δυό να τονε συναντήσουν
σύζυγο και πατέρα του να πάνε ν' απαντήσουν
εκεί ψηλά στον ουρανό, στη δόξα του Κυρίου
εκεί που όλους οδηγεί... η οδός του μαρτυρίου.

ΣΚΗΝΗ 7^Η : ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ

(ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ) Γεώργιε, ένδοξέ μου στρατιώτη, καλώς όρισες. Είμαι περήφανος για τη γενναιότητά σου και για τις νίκες που χάρισες στις Ρωμαϊκές μου λεγεώνες. Μα... κυκλοφορεί μια φήμη ότι παρασύρθηκες στην πλάνη των χριστιανών. Φαντάζομαι... είναι ασύστολα ψεύδη όλα αυτά.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Όχι άρχοντά μου. Είμαι χριστιανός και μάλιστα από μικρό παιδί. Παρακαλώ λοιπόν να ενεργήσετε αναλόγως!

(ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ) Μα τι λες! Λογικέψου σε παρακαλώ! Είσαι τόσο νέος, με τόσες ικανότητες! Ήδη σου έχω αποδώσει το αξίωμα του κόμη και είχα σκοπό να σε κάνω αρχιστράτηγο! Σε περιμένει μια λαμπρή σταδιοδρομία που θα σου εξασφαλίσει πλούτη, τιμές, αξιώματα και ο,τι άλλο επιθυμεί η καρδιά σου.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Η καρδιά μου επιθυμεί να είναι κοντά στο Χριστό και τώρα και στην αιωνιότητα. Όλα αυτά που εσένα σου φαίνονται σημαντικά, για μένα είναι ανάξια λόγου μπροστά στην αγάπη του Χριστού μου.

(ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ) Μα τι λες; Τρελάθηκες μήπως; Μόνο ένας τρελός περιφρονεί τις υποσχέσεις του αυτοκράτορα για έναν κακομοίρη που είπε πέντε ρομαντικά πράγματα και μετά τον σταύρωσαν. Τι θεός είναι αυτός που έκατσε και σταυρώθηκε;!

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Ο Σταυρός του Κυρίου μου είναι η δόξα και το καύχημά Του. Χάρις σ'αυτόν απέδειξε την αγάπη και την ταπείνωσή του. Χάρις σ'αυτόν κατέβηκε στον Άδη και με την Ανάστασή του συνέτριψε το κράτος της φθοράς και του θανάτου.

(ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ) Πώς τολμάς! Αφού τα έχεις χάσει τελείως θα βρω τρόπο να σε λογικέψω! Γρήγορα! Πάρτε του το σπαθί! Δεν αξίζει πλέον να λέγεται ιππότης. Και κλείστε τον στη φυλακή! Δέστε του τα πόδια και τα χέρια και πλακώστε το στήθος του μ'εκείνη την τεράστια πέτρα!

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Έτσι λοιπόν μαρτύρια την ώρα αυτή αρχίζουν

και το γενναίο Γεώργιο σκληρά τον βασανίζουν.
Μετά την πέτρα, να ο τροχός, γεμάτος με μαχαίρα
κι εκείνον τον υπέμεινε, μες στου Χριστού τα χέρια.
Αυτός τονε θεράπευσε απ'όλες τις πληγές του
και αύξησε την πίστη του, μα και τις αντοχές του.
Μαζί μ'αυτόν επιάσανε και τη σεμνή μητέρα
που γρήγορα παρέδосαν στου δήμιου τα χέρια
κι έτσι πρώτη συνάντησε αυτή το σύζυγό της
που δίπλα την περίμενε στο λαμπερό Χριστό της.
Τότε σε λάκο έριξαν τον Άγιο στρατιώτη
μ'ασβέστη τονε γέμισαν να κάψει τον ιππότη.
Τρεις μέρες τονε κλείσανε μέσα εκεί στην τρύπα
κι εκείνος προσευχότανε, είναι Άγιος, σας το είπα!
Τίποτα δεν τον άγγιξε, βγήκε έξω δροσερός
«Μεγάλος ο Θεός του», λέει όλος ο λαός.

ΣΚΗΝΗ 8^η : ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ

(ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ) Βγάλτε τον έξω! Δεν καταλαβαίνω... είναι απίστευτο!
Τι μάγια έκανες Γεώργιε;

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Όλα αυτά που βλέπεις, δεν είναι ούτε μάγια ούτε κόλπα.
Είναι τα αποτελέσματα της Θείας Χάριτος, με την οποία ο Χριστός
σκεπάζει όλους τους χριστιανούς.

(ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ) Δε με πείθεις Γεώργιε! Κάτι πονηρό συμβαίνει εδώ, μα
θα το ανακαλύψω. Γρήγορα! Βάλτε του τα σιδερένια παπούτσια!

Πυρώστε τα πρώτα στη φωτιά μέχρι να κοκκινίσουν και μετά δέστε τον πίσω από ένα άλογο και βάλτε τον να τρέξει.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Μα ο Άγιος Γεώργιος τρέχει και δεν πονάει

γιατί μπροστά του το Χριστό βλέπει κι αναθαρράει
«Τρέχα Γεώργιε» λέει Αυτός, νά'ρθείς στον Κύριό σου
κι απ'τή λαχτάρα του αυτή ξεχνά το μαρτύριό του.
Οργίστηκε ο άρχοντας, για μάγο τον περνάει
και φέρνει άλλο πιο ισχυρό, που όλους τους νικάει.
Τον λέγαν Αθανάσιο κι ήταν ξακουστός
για όλες τις μαγείες του, στον κόσμο ονομαστός.
Του 'δωσε δηλητήρια, του 'κανε ξόρκια πόσα
μα τίποτα δεν έπιασε απ'τα μάγια του τα τόσα.
Τότε λοιπόν κατάλαβε ότι καμιά μαγεία
δε μπόρεσε ν'αντισταθεί στην πίστη την αγία.
Έπεσε και προσκύνησε και αυτός τον Κύριό μας
κι ευθύς τον ομολόγησε τον άχραντο Χριστό μας.
Μαζί και η βασίλισσα, του άσπλαχνου η συμβία
Που ούτε κι αυτή λυπήθηκε, τη διώχνει με τη μια.

ΣΚΗΝΗ 9^Η : ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ

(ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ) Σε αυτόν τον τσαρλατάνο τον Αθανάσιο κόψτε του το κεφάλι! Και την αχάριστη τη γυναίκα μου που τόσα της προσέφερα,

ρίξτε τη στη φυλακή. Αύριο θα είναι η σειρά της. Πάρτε και το Γεώργιο, να το ξανασκεφτεί. Αύριο είναι η τελευταία σου ευκαιρία Γεώργιε. Σου τη δίνω για όλα τα επιτεύγματά σου ως στρατιώτης.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Έτσι λοιπόν ξημέρωσε κι η μέρα η στερνή

Που ζει ο Γεώργιος, φίλοι μου, σε τουτη εδώ τη γη.

Τον πήγαν στον Απόλλωνα, ζητούν να θυσιάσει

μα αυτός κοιτάζει τ'άγαλμα... κουβέντα θα του πιάσει;

ΣΚΗΝΗ 10^Η : ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Πες μου λοιπόν βρε άγαλμα που πλάνησες χιλιάδες, είσαι εσύ Θεός; Εσένα πρέπει να προσκυνούν οι άνθρωποι;

(ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ) Όχι. Δεν είμαι εγώ θεός. Ένας είναι ο αληθινός θεός που πάτησε σε αυτή τη γη. Ο Χριστός.

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ) Με τη χάρη του τιμίου και ζωοποιού σταυρού, σε διατάζω, στο όνομα του Πατρός, και του Υιού και του Αγίου πνεύματος να γκρεμιστείς και να μην πλανάς πια άλλους ανθρώπους!

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Τότε γκρεμίστηκε ο ναός, τ'αγάλματα, τα εδώλια

κι όμως δεν ήταν αρκετό ν'αλλάξει η γνώμη η δόλια

εκείνου εκεί του βασιλιά που τόσα θαύματα είδε

αλλά δεν άλλαξε καρδιά, τόσο σκληρή που είναι.

Έτσι αποκεφάλισαν τον Άγιο μας ιππότη

τον άξιο και θαρρετό μα και Χριστού στρατιώτη.
Έκτοτε ο Γεώργιος ζει μέσα στις καρδιές μας
και θαύματα επιτελεί σε χώρες μακρινές μας.
Μα και στο σπίτι καθενός συνέχεια μας βοηθάει
όταν του το ζητήσουμε, και δε μας παρατάει.
Παράδειγμα ας τον έχουμε σε κάθε δυσκολία
που ίσως μας φαίνεται βουνό, μα να ναι ευλογία.
Ίσως να συναντήσουμε από άλλους αδικίες
άσχημες συμπεριφορές, αλλά και προδοσίες.
Να 'μαστε όμως σίγουροι πως ο Θεός μας βλέπει
κι όπως και στο Γεώργιο θα επέμβει όταν πρέπει.
Δράκοντες πια δεν έχουμε που πρέπει να ηττηθούνε
Υπάρχουν άλλοι δράκοντες που πρέπει να τους βρούμε.
Ειν' όλα αυτά που μέσα μας θεριά μπορεί να γίνουν
το ψέμα κι η κατάκριση αν στην καρδιά μας μείνουν.
Μα και η μνησικακία μας, ο θυμός, ο εγωισμός μας
κι όλα αυτά που έσπειρε ο ακούραστος εχθρός μας.
Εμείς σαν το Γεώργιο ατρόμητοι θα ζούμε
με το Θεό βοήθεια, όλα θα τα νικούμε.
Μα κι απ' την άλλη τη μεριά κι εμείς με τη σειρά μας
βοήθεια να προσφέρουμε με όλη την καρδιά μας,
σε όποιονε μας χρειάζεται ή μιαν ανάγκη έχει
έστω και με την προσευχή, μ' ότι κανείς διαθέτει.

Όσο για τον Αϊ-Γιώργη μας, στο άσπρο του το άτι
όσοι τονε χρειάζονται τον έχουνε προστάτη.
Να του ζητάτε βρε παιδιά κι εσείς να σας βοηθήσει
κι αυτός εκεί, μαζί με σας, να ρθει για να νικήσει.
Στην κάθε δυσκολία σας, σ' ανάγκη και σε θλίψη
«βοήθα με Αϊ-Γιώργη μου, θάρρος να μη μου λείψει»
Έτσι ας λέμε βρε παιδιά κι ας τον παρακαλούμε
το δρόμο μας για το Χριστό να δείχνει μη χαθούμε.
Ελπίζω να σας άρεσε αυτή μου η ιστορία
για τον Άγιο Γεώργιο απ' την Καππαδοκία.
Εύχομαι να προσεύχεται για σας στον Κύριό μας
και στην καρδιά σας να μιλά για το γλυκό Χριστό μας.
Ευχαριστώ και χαιρετώ την όμορφη συντροφιά σας
κι ελπίζω ο Αϊ-Γιώργης μας, να μπήκε στην καρδιά σας.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΚΑΙ

ΑΓΙΑ ΙΟΥΣΤΙΝΗ



ΠΡΟΣΩΠΑ

1. ΑΦΗΓΗΤΗΣ
2. ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
3. ΦΙΛΟΣ Κυπριανού
4. ΠΡΑΨΛΟΣ Ιερέας
5. ΙΟΥΣΤΙΝΗ
6. ΑΓΛΑΪΔΑΣ
7. ΦΙΛΟΣ Αγλαΐδα
8. ΚΟΜΗΣ ΕΥΤΟΛΜΙΟΣ

ΑΓΙΟΙ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗ

(για μεγαλύτερα παιδιά)

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Ήταν κάποτε που λέτε, πρίν από πολύ καιρό
ένας νέος από σπίτι, πλούσιο, μέγα κι ακριβό.
Κάπου στη μικρά Ασία, στην Αντιόχεια θαρρώ
γύρω θα ταν στο 300, βέβαια, μετά Χριστό.
Είχε πολλές αναζητήσεις και ταξίδεψε πολύ
Αίγυπτο, Ελλάδα και Ασία, κάθε μαγεία για να βρει.
Έμαθε κάθε βοτάνι, δηλητήριο, ξόρκι, μαγικό
θεραπείες για να κάνει, αλλά και πολύ κακό.
Γύρισε μετά από χρόνια, στο σπίτι του το πατρικό
κι όλοι τον είχαν για μεγάλο, μάγο τρανό και φοβερό.

ΣΚΗΝΗ 1^η (Ο ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ συζητάει με ένα ΦΙΛΟ του που πήγε να τον
καλωσορίσει στο πατρικό του σπίτι)

(ΦΙΛΟΣ) Κυπριανέ, φίλε μου... γύρισες επιτέλους! Πόσα χρόνια! Νόμιζα
πως δε θα σε ξανάβλεπα. Τι έγινες; πώς πήγαν τα ταξίδια σου;

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Ήταν πραγματικά τέλεια. Ξεπέρασαν τις προσδοκίες μου.
Έμαθα όσα αναζητούσα κι ακόμα περισσότερα. Απέκτησα γνώση
άπειρη και δυνάμεις που δε μπορεί να φανταστεί ανθρώπινος νους.

(ΦΙΛΟΣ) Δηλαδή;

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Στην Ελλάδα έμαθα όλα τα θεραπευτικά βότανα αλλά και
κάθε είδους δηλητήριο. Έμαθα και να λέω το μέλλον διαβάζοντας τα
σπλάχνα των ζώων και καίγοντας φύλλα από διάφορα φυτά. Στην
Αίγυπτο έμαθα να βλέπω το παρόν και όλα όσα συμβαίνουν μέσα από

μια μεγάλη κρυστάλλινη σφαίρα, μα και γιτιές για να θεραπεύω αλλά και να κάνω τους άλλους ν' αρρωσταίνουν. Στην Περσία έμαθα να διαβάζω τ' άστρα και με τις κινήσεις των πλανητών να λέω το μέλλον. Στις Ινδίες έμαθα την αυτοσυγκέντρωση. Μπορώ ακόμα και να αιωρούμαι πάνω από το έδαφος ή να μετακινώ πράγματα μόνο με τη σκέψη μου, ακόμα και να δέσω το σώμα μου κόμπο κατάφερα! Φίλε μου, στα ταξίδια μου έμαθα κάθε λογής μαντεία και μαγεία. Ακόμα και πώς να καλώ και να εξουσιάζω τα πνεύματα του σκότους! Κανείς δε μπορεί να αντισταθεί στις επιβολές μου! Είμαι στ' αλήθεια παντοδύναμος!

(ΦΙΛΟΣ) Με τρομάζεις... με αυτά που λες...

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Σε λίγο καιρό θα δεις ... όλοι θα μιλούν για μένα...

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Πράγματι σε λίγο χρόνο έγινε πια ξακουστός

και για όλες τις δυνάμεις του πολύ ονομαστός.

Τρέχουνε απ' άκρη σ' άκρη πολλοί για να τονε βρούν
κι όλα τα προβλήματά τους για να του εμπιστευτούν.

Να λύσει με τα μάγια του θέματα ερωτικά
αλλά και στις δουλειές τους τα οικονομικά.

Άλλοι για θεραπείες προσέρχονται συχνά
κι άλλοι για μαγείες κι εκδίκηση που πονά.

Χρήματα όλο κερδίζει και φήμη περισσή
γιατί κανείς στα μάγια του δε θα αντισταθεί.

Η ή ή μήπως λέτε κάποιος ίσως να το μπορεί;

Μα, να τη, βλέπω η νεαρή που Ιούστα τη φωνάζαν

κόρη σεμνή και ταπεινή που όλοι τη θαυμάζαν.
Είχε ομορφιά ξεχωριστή που την παρατηρούσαν
μα και σοφία και καρδιά που δεν την αγνοούσαν.
Είχε γονείς που πίστευαν σε είδωλα και ψέμα
μα εκείνη την αλήθεια έψαχνε απεγνωσμένα.
Έτσι μια μέρα πέρασε κι από μια εκκλησία
Κι αναρωτήθηκε κι αυτή «ποια να'ναι αυτή η θρησκεία;»
Μπήκε μέσα και κάθισε να ακούσει ομιλία
που έκανε ο Πραϋλος, παππός στην ενορία.
Για την αγάπημίλαγε του Ιησού Χριστού μας
και τη θυσία στο σταυρό του Κύριου και Θεού μας.

Σκηνή 2^η (Ιερέας ΠΡΑΪΛΟΣ, ΙΟΥΣΤΙΝΗ)

(ΠΡΑΪΛΟΣ) Αλήθεια σας λέω αδελφοί μου. Ο ίδιος ο Θεός καταδέχτηκε να γίνει άνθρωπος για να σώσει εμάς τους αμαρτωλούς και ανάξιους ανθρώπους. Το πάν, ο ποιητής των όλων, καταδέχτηκε να γίνει ένα με τα πλάσματά του, για να μας νιώσει καλύτερα, να μας καταλάβει αλλά και να μας διδάξει αυτοπροσώπως το πώς εμείς θα γίνουμε ίδιοι μ' Εκείνον. Είναι απέραντη η αγάπη του Θεού μας, αδελφοί μου, αλλά και η ταπείνωσή του. Γιατί όχι μόνο καταδέχτηκε να γίνει ένας από μας, αλλά και να Τον βασανίσουμε και να Τον σταυρώσουμε, ενώ θα μπορούσε με ένα Του μόνο λόγο να μας αφανίσει όλους, να καταστρέψει τον κόσμο, όπως ακριβώς με μια του λέξη τον δημιούργησε. Τόσο πολύ λοιπόν μας αγάπησε, αδελφοί μου, ώστε θυσιάστηκε για εμάς.

(ΙΟΥΣΤΙΝΗ) Πόσο παράξενα στ' αλήθεια είναι αυτά που λέτε ... Στ' αλήθεια αυτός ο Θεός μας αγαπάει τόσο πολύ όλους;

(ΠΡΑΪΛΟΣ) Δεν είναι «αυτός» ο Θεός κοπέλα μου, δηλαδή ένας ακόμα ανάμεσα στους τόσους που μέχρι τώρα πιστεύαμε, αλλά ο ένας και μοναδικός Θεός. Και ναι, από αγάπη μας δημιούργησε και από αγάπη θυσιάστηκε για όλους εμάς.

(ΙΟΥΣΤΙΝΗ) Και μας αγαπά όλους; Κι εμένα...;

(ΠΡΑΪΛΟΣ) Φυσικά. Όλους ανεξαιρέτως. Ακόμα και όσους δεν πιστεύουν σε Εκείνον, κι όσους τον πολεμούν, κι όσους Τον συκοφαντούν μα και τους κλέφτες, τους ψεύτες, τους πόρνους, τους εγωιστές... όλους εμάς τους αμαρτωλούς ανθρώπους.

(ΙΟΥΣΤΙΝΗ) Μα ... πώς;

(ΠΡΑΪΛΟΣ) Γιατί πολύ απλά είναι όλος αγάπη. Είναι η προσωποποίηση της αγάπης. Εμείς είμαστε εκείνοι που δεν Τον καταλαβαίνουμε και Τον απορρίπτουμε, που Τον βλασφημούμε και που Τον διώχνουμε μακριά μας με τις πράξεις μας. Και που αναγκαστικά υφιστάμεθα στις συνέπειες αυτών των πράξεων και της απομάκρυνσής μας από την πατρική Του αγκαλιά. Εκείνος περιμένει να Τον αγαπήσουμε κι εμείς και να αγωνιστούμε να Του μοιάσουμε. Είναι ο Στοργικός πατέρας που αφήνει ελεύθερο το γιό του να «κάνει τη ζωή του», αλλά και «να σπάσει τα μούτρα του», ελπίζοντας ότι κάποια στιγμή θα συνέλθει και θα επιστρέψει στην ασφάλεια και τη θαλπωρή του πατρικού του σπιτιού.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Τα λόγια του σαν ν' άρχισαν να την προβληματίζουν περίεργα της φαίνονται, μα την καρδιά αγγίζουν.
Πήγε και ξαναάκουσε ώσπου στην πίστη μπαίνει
τα λέει και στη μάνα της και τηνε παρασέρνει .

Τέλος κι αυτή τ' ανέφερε σ' αυτόν το σύζυγό της
κι αυτός προβληματίστηκε το λόγο το δικό της.
Ήτανε βλέπεις ιερέυς στο άντρο των ειδώλων
μα κάπου εκεί δεν έβρισκε τον ποιητή των όλων.
Κι έτσι, μιας κ είχε διάθεση καλή να Τον ανακαλύψει
Τον Κύριο βλέπει σε όραμα που θα του αποκαλύψει
οτι στη Βασιλεία Του, όλους μας περιμένει,
φτάνει τα Τον πιστέψουμε, κι Αυτός μας ανασταίνει.
Τρέξανε στον επίσκοπο, ζητούν να τους βαπτίσει
κι έτσι η ζωή τους εν Χριστώ πλέον να ξεκινήσει.
Ιουστίνη ονομάστηκε η κόρη η σεμνή
κι αμέσως αποφάσισε να γίνει μοναχή.
Όσο για τον πατέρα της, το λάτρη τον ειδώλων
Ιερέα Του τον έχρισε ο ποιητής των όλων.
Μα για να δω ποιος είναι αυτός που έτσι την κοιτάει;
την όμορφη Ιουστίνη μας; Τι άραγε να ζητάει;

Σκηνή 3^η (ΑΓΛΑΪΔΑΣ και ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ)

(ΑΓΛΑΪΔΑΣ) Τι κορίτσι είναι αυτό φίλε μου;

(ΦΙΛΟΣ) Ποια λες; Αυτή την ξενέρωτη; Σιγά μωρέ την κρυόπλαστη!
Συχνά περνάει από δω. Πάει στην εκκλησία τον χριστιανών. Αυτές εκεί
έτσι είναι όλες : αμίλητες, αγέλαστες, άχρωμες, άοσμες... ενώ οι δικιές

μας; Είδες κορίτσια; Σαν τα κρύα τα νερά! Το δαχτυλάκι να κουνήσει
κανείς κι αμέσως τρέχουν επάνω του να τον φιλήσουν, να του δείξουν
τα κάλλη τους... ξέρεις εσύ... Είσαι και ματσωμένος κι όλες τις έχεις στα
πόδια σου. Τι ασχολείσαι με την καλόγρια;

(ΑΓΛΑΪΔΑΣ) Κι όμως έχει κάτι... κάτι ξεχωριστό. Μια λάμψη, μια αύρα...
δεν ξέρω πώς να το περιγράψω ... κι είναι κι όμορφη από μόνη της,
χωρίς βαψίματα και στολίδια, χωρίς στενά ή σηκωμένα φουστάνια ...

(ΦΙΛΟΣ) Ααα καλαά... τα 'χεις χάσει δικιέ μου. Τι να σου πω... αν εσένα
σου αρέσει... περί ορέξεως ...

(ΑΓΛΑΪΔΑΣ) Όχι... ναι... μ' αρέσει. Και δε θα ησυχάσω αν δεν την κάνω
δικιά μου. Εεε και μετά βλέπουμε... οι δικιές μας δε χάνονται ... εε;

(ΦΙΛΟΣ) Έτσι σε θέλω αγόρι μου! Προς στιγμήν νόμιζα ότι σ' έχασα κι
ότι θ' αρχίσεις να μου μιλάς για γάμους και τέτοια.

(ΑΓΛΑΪΔΑΣ) Όχι ρε φίλε, τι λες; Απαπα! Είμαστε εμείς για τέτοια; Αλλά
να... ας έχουμε και κανένα διαφορετικό κομμάτι στη συλλογή!

(ΦΙΛΟΣ) Σωστόοος... σε παραδέχομαι.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Όπως θα καταλάβετε σκοπό το έχει βάλει

να κάνει την Ιουστίνη μας το ράσο να το βγάλει.

Στενά την πολιορκησε, με δώρα, με λουλούδια

τα πλούτη του επέδειξε, της έγραψε τραγούδια.

Κι όμως αυτή αγέρωχη το δρόμο συνεχίζει

κι ούτε ένα τόσο βλέμμα της δεν του το χαλαλίζει.

Πως είναι ξέρει κοσμικός, νέος γεμάτος πάθη,

βράδυ πρωί πως γλένταγε, και γύριζε σε πάρτι.

Έτρωγε, έπινε θαρρώ και όλο αστειευόταν
και κάθε βράδυ κι άλληνε όλο ερωτευόταν.
Την τύχη του δοκίμαζε σε τυχερά παιχνίδια
και τα λεφτά του ξόδευε σαν να 'ταν μπιχλιμπίδια.
Αφού είδε κι απόειδε κι απόκριση δεν παίρνει
να τον στο μάγο τον τρανό, που όλα τα καταφέρνει.
Το πρόβλημα το ερωτικό με μάγια θε να λύσει
Και τη σεμνή τη νεαρά σύντομα... «να τη ρίξει».

Σκηνή 4^η (ΑΓΛΑΪΔΑΣ, ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ)

(ΑΓΛΑΪΔΑΣ) Έμαθα ότι είσαι ξακουστός και δυνατός μάγος. Έρθα λοιπόν να με βοηθήσεις σε ένα προσωπικό μου ζήτημα.

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Ό,τι ζητήσεις άρχοντά μου θα το έχεις ... με το ανάλογο κόστος φυσικά.

(ΑΓΛΑΪΔΑΣ) Μη σε ανησυχούν τα χρήματα. Αν τα καταφέρεις θα σε γεμίσω χρυσάφι.

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Πως θα μπορούσα να αρνηθώ μια τέτοια πρόταση; Για κοπέλα πρόκειται σίγουρα.

(ΑΓΛΑΪΔΑΣ) Ναι. Τη λένε Ιουστίνη. Είναι πανέμορφη, σεμνή και μετρημένη. Δε μοιάζει καθόλου με τις γυναίκες που γνώρισα ως τώρα ... και πίστεψέ με γνώρισα πολλές...

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Καταλαβαίνω. Ένας νέος τόσο καλοφτιαγμένος και πλούσιος σαν κι εσένα... ποια γυναίκα θα μπορούσε να σου αντισταθεί;

(ΑΓΛΑΪΔΑΣ) Κι όμως αυτή ούτε που γυρίζει να με κοιτάξει. Τι κοσμήματα της πρόσφερα, τι δώρα, τι λουλούδια, τι ποιήματα... την κυνηγάω μήνες τώρα κι αυτή διαρκώς με απορρίπτει! Έχω γίνει πια περίγελως στους φίλους μου!

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Και φαντάζομαι θέλεις να σε ερωτευτεί παράφορα και πια να τρέχει αυτή ξοπίσω σου.

(ΑΓΛΑΪΔΑΣ) Κι ας μην τρέχει... τουλάχιστον ναι... να με ερωτευθεί... να με σκέφτεται... να γίνει δικιά μου τελωσπάντων. Σας λέω μέχρι και το γάμο σκέφτομαι που δεν είχε περάσει καθόλου από το μυαλό μου ως τώρα. Μου έχει πάρει τελείως το μυαλό. Δεν έχω διάθεση πια για τίποτα.

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Αύριο κιόλας θα την έχεις.

(ΑΓΛΑΪΔΑΣ) Σου λέω είναι δύσκολη... τέλος πάντων... Εγώ σου δίνω μια εβδομάδα. Και θυμήσου: θα σε γεμίσω χρυσάφι...

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Έτσι λοιπόν ξεκίνησε κι εκείνος τα δικά του

Τα μάγια και τα ξόρκια του, που γνώριζε η αφεντιά του

Μα για να δούμε βρε παιδιά αν θα τα καταφέρει

και την κοπέλα τη γλυκιά αν βόλτα θα τη φέρει!

Σκηνή 5^η (Παράλληλα, σε δυο Διαφορετικές σκηνές κουκλοθέατρου, ή σε χωριστά δωμάτια πάνω στη θεατρική σκηνή ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ και ΙΟΥΣΤΙΝΗ η οποία σε πρώτη φάση κοιμάται)

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Άμπρα κατάμπρα και χόκους μπόκις

Να ναι αλλαγμένο το όνειρό της

αγόρια να βλέπει να της γελούν
καρδίες με βέλη να τη χτυπούν
ο Αγλαΐδας να γίνει εμμονή της
να θέλει να του δώσει το φιλί της
να μη μπορεί πλέον να του αντισταθεί
αλλά παραφόρως να τον ερωτευτεί. (επαναλαμβανόμενο)

(ΙΟΥΣΤΙΝΗ) (ξυπνάει τρομαγμένη) Χριστέ μου... τι όνειρο ήταν αυτό;
Μάλλον εφιάλτης! Ποπό! Δε μπορώ να το βγάλω από το μυαλό μου!
Ωραίος που είναι τελικά αυτός ο Αγλαΐδας ... και τόσο καιρό που
επιμένει πρέπει να μ'αγαπάει σ'αλήθεια... Μα τι λέω; Ούτε και ξέρω!
Αυτός αλλάζει τις γυναίκες σαν τα ρούχα του! Όλο πίνει γλεντάει και
ξενυχτάει. Απαπα... δεν κάνει για μένα. Κι εξάλλου εγώ επέλεξα να γίνω
μοναχή, να αφιερωθώ στο Χριστό. Ναι αλλά κι ο Αγλαΐδας... είναι τόσο
όμορφος. Και γιατί να μη διασκεδάσω κι εγώ λιγάκι, έστω για μια φορά.
Τι λέω; Τα έχω χάσει τελείως; Ιουστίνη σύνελθε! Θα φταίει αυτό το
παράξενο όνειρο. Θα προσπαθήσω να ξανακοιμηθώ. (Στριφογυρνάει ...
Συνεχίζει να ακούγεται ο Κυπριανός να επαναλαμβάνει) Αχ Παναγία
μου! Δε μπορώ να ηρεμήσω. Τι είναι αυτό που με έπιασε; Δε μου έχει
ξανασυμβεί. Θα κάνω προσευχή και ο Θεός βοηθός. Έλα Χριστέ μου και
διώξε κάθε κακή και πονηρή σκέψη από το μυαλό μου. Νιώθω τόσο
αδύναμη. Νιώθω οι σκέψεις να σκοτεινιάζουν το μυαλό μου, τις νιώθω
σαν θάλασσα που φουσκώνει και τα κύματα έρχονται καταπάνω μου να
με πνίξουν. Κι εγώ δεν έχω τη δύναμή ούτε να τρέξω να ξεφύγω... χάνω
τη λογική μου. Βοήθησέ με σε παρακαλώ Χριστέ μου. Σώσε με Ιησού
μου. Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με. (Επαναλαμβανόμενο.... Όσπου
δεν αντέχει άλλο ο Κυπριανός και σταματά.) Δόξα τω Θεω, σταμάτησε...

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Έτσι νικιέται ο μάγος από τη νεαρά

χάρις στην προσευχή της και την καλή καρδιά.

Μα δεν το βάζει κάτω, πάλι το προσπαθεί,

ξανά και πάλι δώστου, να της επιβληθεί.
Βάζει όλες του τις δυνάμεις, ξόρκια βιβλία σωρό
μα «αδιάβαστο» τον πιάνει, εκείνο το μικρό
τ' ασήμαντο κορίτσι που λέει «την ευχή»
και που γονατισμένη λέει όλο προσευχή.
Τότε κι αυτός εκάλεσε τις σκοτεινές δυνάμεις
το πόσο κακά πνεύματα, στο νου σου δεν το βάνεις.
Μα όσο κι αν το προσπάθησαν, πράμα δεν καταφέρνουν
σαν κάνει εκείνη το σταυρό, όλα φρίττουν και φεύγουν!

Σκηνή 6^η (ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ)

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Δεν το πιστεύω! Όλα όσα δοκίμασα πήγαν χαμένα! Εμένα
κανείς ποτέ, σε καμία χώρα δε μπόρεσε να αντισταθεί στις δυνάμεις
μου, στα τέλεια μάγια μου! Ποια δύναμη λοιπόν κατέχει αυτό το
κορίτσι; Πρέπει να μάθω! Πρέπει να καταλάβω ποιος είναι πιο δυνατός
ακόμα και απ' τα πνεύματα του σκότους! Και τότε θα υπηρετήσω αυτή
τη δύναμη.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Σιγά σιγά κατάλαβε πως ήταν μέγα λάθος

μάγια να κάνει τρομερά, να θρέφει κάθε πάθος.
Ότι πάνω απ' τα πνεύματα και κάθε είδους μαγεία
στέκει του Κύριου και Θεού η Παντοδυναμία.
Και τότε μετανόησε, ήρθε στα συγκαλά του
και καίει τα βιβλία του, χύνει τα μαγικά του.
Γκρεμίζει όλα τ' αγάλματα που είχε για θεούς του

και σπάει όσα χρησίμευσαν στους δόλιους σκοπούς του.
Τρέχει προς τον επίσκοπο, ζητά μετά δακρύων
γνώση να λάβει τώρα πια μόνο πραγμάτων θείων.
Ο επίσκοπος εσάστησε, «πλάκα μου κάνει», λέει
«σίγουρα κάτι πονηρό έχει στο νου κι ας κλαίει».
Όμως μπροστά του έκαψε τα μαγικά βιβλία
μετάνοια του έβαλε, ζητά τη σωτηρία.
Ο επίσκοπος τον βάπτισε, λύγισε στο μαράζι
και πια στο λόγο του Θεού κήρυκα τονε βάζει.
Τόση ήταν η μετάνοια και η μεταστροφή του
που όλοι τονε θαύμασαν στη νέα βιωτή του.
Πολλοί απ' αυτούς που ζήτηγαν να βρουν τα μαγικά του
γίνονται τώρα χριστιανοί μπροστά στο κήρυγμά του.
Μέχρι κι ο Αγλαΐδας μας που άσωτα περνούσε
άλλαξε τρόπο και ζωή και συνετά πια ζούσε.
Μετά από χρόνια ο μάγος μας, επίσκοπος θα γίνει
και βοηθό στο πλάι του έχει την Ιουστίνη.
Μαζί διαρκώς εκήρυτταν παντού για το Χριστό
κι έδιωχναν τα δαιμόνια από κάθε πιστό.
Όσπου ήρθε κι εκείνη η στιγμή που αιχμάλωτους τους
πιάνουν
Τους λεν ν' αλλάξουνε μυαλά, ειδάλλως... θα πεθάνουν.

Σκηνή 7^η (ΚΟΜΗΣ ΕΥΤΟΛΜΙΟΣ, ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ, ΙΟΥΣΤΙΝΗ)

(ΚΟΜΗΣ ΕΥΤΟΛΜΙΟΣ) Τολμάς και παριστάνεις το δάσκαλο και τον ιερέα στους Χριστιανούς, εσύ ; Εσύ δεν είσαι που τόσο τίμησες και υπηρέτησες τους θεούς μας; Που τόσα σχέδια καταστρώσαμε μαζί για την επικράτησή μου σαν άρχοντα; Πώς άλλαξες έτσι;

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Δίκιο έχεις. Πίστευα με θέρμη σε πολλούς θεούς. Μελέτησα με σθένος όλες τις μαγείες και απέκτησα όλες τις απόκρυφες γνώσεις και δυνάμεις. Βοήθησα και συνεργάστηκα με δόλιους ανθρώπους που ήθελαν να κάνουν το κακό ή να κερδίσουν αξιώματα, πάντα με αντάλλαγμα το κέρδος και τη δόξα. Η αίσθηση ότι μπορώ να κατορθώσω ο,τι θέλω με οποιοδήποτε μέσο ήταν το νόημα της ζωής μου. Όσπου ο Θεός με λυπήθηκε κι έστειλε στο δρόμο μου αυτή την αγνή κοπέλα σαν οδηγό και δρόμο προς Αυτόν. Τι να έκανα λοιπόν; Να μην εξέταζα ποια είναι αυτή η δύναμη που έκανε τους δαίμονες να τρέμουν, αλλά να ακολουθώ την προηγούμενη πίστη μου; Έψαξα κι έμαθα λοιπόν πως μόνο ένας Θεός αληθινός υπάρχει, και σώζει όλους όσους πιστεύουν σ'εκείνον και μετανοούν. Και πως τίποτα δε μπορεί να νικήσει τη δύναμη του τιμίου σταυρού.

(ΕΥΤΟΛΜΙΟΣ) Πώς τολμάς και λες αυτές τις ανοησίες μπροστά μου; Δέστε τους γρήγορα! Αυτόν τον πλανεμένο γδάρτε τον ζωντανό και την Ιουστίνη μαστιγώστε τη.

(ΙΟΥΣΤΙΝΗ) Δόξα τω Θεω.

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ)Σύνελθε άρχοντα! Γνώρισε το φώς το αληθινό. Άσε πια το σκοτάδι!

(ΕΥΤΟΛΜΙΟΣ) Τολμάς εμένα και μου κάνεις κήρυγμα! Εσύ που πιστεύεις σε έναν νεκρό;

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Ο Κύριός μου αναστήθηκε και ανελήφθη ψηλά στη βασιλεία Του. Και κάποια στιγμή θα επιστρέψει και θα μας αναστήσει όλους.

(ΕΥΤΟΛΜΙΟΣ) Πώς είναι δυνατόν να πιστέψω σε κάτι τέτοιο; Κανείς ποτέ δε γυρίζει από τον Άδη. Για μωρό με περνάς; Γρήγορα! Πυρώστε το τηγάνι με την πίσσα και ρίξτε τους μέσα!

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Κάνουνε το σταυρό τους, πηδούν μέσα εκεί

σ' εκείνο το τηγάνι που έβραζε πολύ
τίποτα δεν παθαίνουν, μόνο χαμογελούν,
δοξάζουν το Χριστό μας, την πίστη διαλαλούν.
Είδε λοιπόν κι απόειδε, να πείσει δε μπορεί
ο άρχοντας τους αγίους να αλλάξουνε ζωή.
Τους πάει στον αυτοκράτορα το Διοκλητιανό
που ήθελε ν' αφανίσει τον κάθε Χριστιανό.
Κι αυτός αφού κατάλαβε πως δεν αλλάζουν γνώμη
να πάρει τα κεφάλια τους βρίσκει για λύση μόνη.
Κι έτσι αποκεφαλίστηκαν οι δούλοι του Θεού
αφότου ευλογήθηκαν με το σημείο του σταυρού.

Σκηνή 8^η (ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ, ΙΟΥΣΤΙΝΗ)

(ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ) Κύριε αξίωσέ μας να μη λυγίσουμε ούτε αυτή την τελευταία ώρα, αλλά σύντομα να βρισκόμαστε κοντά σου. Ιουστίνη αδελφή μου, σε ευχαριστώ. Σε εσένα χρωστάω τη σωτηρία μου.

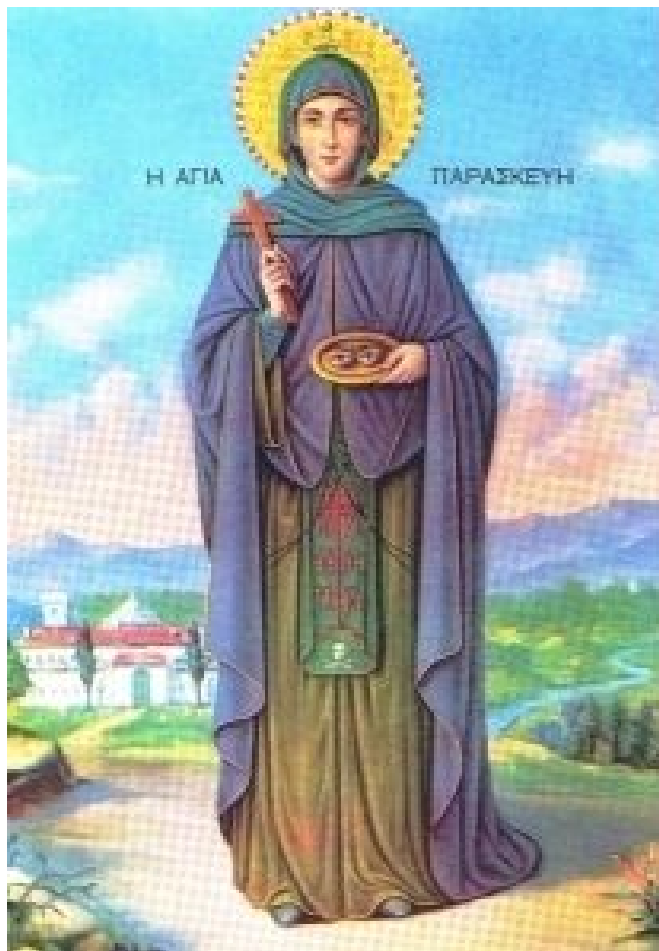
(ΙΟΥΣΤΙΝΗ) Στον Κύριό μας τα χρωστάμε όλα. Και σε λίγο θα είμαστε κοντά του αδελφέ μου. Δώρισε Κύριε δύναμη και ειρήνη σε όλη τη διωκόμενη εκκλησία Σου και δέξου μας κοντά σου.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Στη Ρώμη τα μετέφεραν τ'άψυχα σώματά τους
και με τιμή τα έθαψαν όσοι ένιωθαν κοντά τους.
Και στο εξής ως άγιοι τρανοί της εκκλησίας
θαύματα κάνουν διαρκώς για κάθε είδους μαγείας.
Αυτός που κάποτε ήτανε, τρανός, σπουδαίος μάγος
τώρα διώκτης κάθε πονηρού είναι ο πιο μεγάλος.
Πριν φύγει έγραψε ευχές που έχει η εκκλησία
να μπορεί να αντιτίθεται σε κάθε είδους μαγεία.
Μαζί με τις πρεσβείες της, τον έχει σύμμαχό της
για να ξορκίζει το κακό από κάθε πιστό της.
Μα ας θυμόμαστε καλά σ'αυτή την ιστορία
πως το κακό το νίκησε η πίστη και η αγνεία
εκείνης της κοπέλας μας που με την προσευχή της
διέλυσε κάθε δύναμη που ήταν εχθρική της.
Έτσι λοιπόν κι εμείς παιδιά μέσα στην εκκλησία
τίποτα δε φοβόμαστε, μόνο την αμαρτία.
Τα πάθη και το μίσος μας κι αυτός ο εγωισμός μας
μα κι η σκληροκαρδία μας, η πίκρα κι ο θυμός μας.
Όλα αυτά που πράττουμε και δε μετανοούμε
όλα όσα παραβλέπουμε, που θέμε ν'αγνοούμε.
Αυτά είναι που μας κάνουνε ευάλωτους, τρωτούς
και νιώθουμε αδύναμοι μπροστά στους πονηρούς.
Ένα θα πω τελειώνοντας κι εκείνο να θυμάστε

και του Θεού τη δύναμη δείτε τη και θαυμάστε.
Άνθρωπο που μετανοεί, νηστεύει, κοινωνάει,
τα μάγια δεν τον πιάνουνε, μάτι δεν τον τρυπάει.
Σαν είναι ο Κύριος μέσα μας κακό δε μας αγγίζει
Φτάνει η δική μας η καρδιά να τονε προσεγγίζει.
Με υπόκλιση σας χαιρετώ κι εύχομαι οι άγιοί μας
να 'ναι προστάτες κι οδηγοί σε όλη τη ζωή μας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Η ΟΣΙΟΜΑΡΤΗΣ



ΠΡΟΣΩΠΑ

1. ΑΦΗΓΗΤΗΣ
2. ΠΟΛΙΤΕΙΑ (μητέρα)
3. ΑΓΑΘΩΝ (πατέρας)
4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (σε παιδική ηλικία)
5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
6. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ
7. ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
8. ΔΗΜΙΟΣ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Ήταν που λέτε μια φορά, ζευγάρι αγαπημένο
κι οι δυο από αρχοντική γενιά, σεμνό και μετρημένο.
Στη Ρώμη ζούσανε παλιά, εκεί στην Ιταλία
γύρω στο 117, με ειρήνη κι ευτυχία.
Ήταν στο δρόμο του Θεού, τον Κύριο προσκυνούσαν
για κάθε λύπη και χαρά τονε δοξολογούσαν.
Αγάθωνα τον έλεγαν, κι εκείνη Πολιτεία
κι είχανε γάμο ζηλευτό, αγάπη όπως καμία.
Ζούσανε διαφορετικά από τους σύγχρονούς τους
σ' έξοδα πλείστα, περιττά, δεν είχανε το νου τους.
Χαρά τους καθημερινή ήταν η ελεημοσύνη
η στήριξη των ορφανών, των χήρων η ευθύνη.
Τρέχανε για τους ασθενείς, προσφέρανε βοήθεια
μα είχαν κι ένα κόμπο εκεί... ανάμεσα στα στήθια.
Ήτανε βλέπεις άτεκνοι κι αυτό τους βασανίζει
μα έχουν ελπίδα στο Χριστό, Εκείνος τους στηρίζει.

ΣΚΗΝΗ 1^η : (ΠΟΛΙΤΕΙΑ μόνη της στην αρχή και μετά ΑΓΑΘΩΝ)

(ΠΟΛΙΤΕΙΑ) Πόσο μεγάλος πόνος είναι στ' αλήθεια αυτός της ατεκνίας.
Νιώθω Χριστέ μου πως η ζωή μου δεν έχει κανένα νόημα πια. Ο σκοπός

και ο ρόλος ο πρωταρχικός στ' αλήθεια μιας γυναίκας αυτός δεν είναι;
Να κάνει παιδιά και να τα' αναθρέφει; Δεν ξέρω Χριστέ μου... Συγχώρα
με που νιώθω τόση θλίψη, όμως νιώθω μέσα μου τόσο κενή, τόσο
άδεια. Συγχώρα την αδυναμία μου. Το ξέρω, σε σένα, το μόνο
παντογνώστη και καρδιογνώστη, τίποτα δε μένει κρυφό. Το ξέρεις
λοιπόν... σαν βλέπω μανάδες με παιδιά κι αυτά τις αγκαλιάζουν... χάνω
τον κόσμο γύρω μου. Πικραίνομαι ... θρηνώ... «γιατί όχι κι εγώ» λέω.
Συγχώρα με Χριστέ μου και σπλαχνίσου με. Αμαρτάνω, το ξέρω...
συγχώρα με και κάνε μου τούτο το μεγάλο καλό. Μη μας εγκαταλείπεις
εμάς που ελπίζουμε σε σένα. Μα και πάλι. Εσύ ξέρεις καλύτερα. Ίσως
να γινόμασταν κακοί γονείς... δεν ξέρω. Αν είναι έτσι τότε καλύτερα εσύ
που ξέρεις προστάτευσε αυτό το ανυπεράσπιστο πλασματάκι. Ωστόσο...
εγώ νιώθω πως έχω τόση αγάπη να του δώσω, τόση στοργή. Εσύ ξέρεις
καλύτερα Χριστέ μου... Ας είναι ευλογημένο και δοξασμένο το όνομά
σου Κύριε. Κι εσύ Παναγία μου, σε παρακαλώ, σπλαχνίσου με και
μεσίτευσε στον Υιό σου να μου χαρίσει ένα παιδάκι, εσένα θα σε
ακούσει... «δύνασαι γαρ πάντα, ως πανσθενούς Δεσπότης Θεού
μήτηρ... ει νεύσεις έτι μόνον προς την εμήν οικτράν ταπείνωσιν». Αυτό
το νεύμα σου περιμένω Παναγία μου....

(ΑΓΑΘΩΝ) Καλημέρα καλή μου. Πάλι κλαίς; Μη μου στεναχωριέσαι, δεν
αντέχω να σε βλέπω να πονάς. Όλα θα πάνε καλά, θα δεις. Ας έχουμε
εμπιστοσύνη στο Χριστό. Μόνο Εκείνος ξέρει πότε θα είναι η κατάλληλη
στιγμή να μας στείλει ένα παιδί. Και τότε, να είσαι σίγουρη πως θα
έρθει. Ως τότε, εμείς θα προσευχόμαστε για εκείνο, θα ετοιμάζουμε
τους εαυτούς μας να γίνουμε καλοί γονείς και θα βοηθάμε όσο γίνεται
περισσότερους ανθρώπους, όπως ο Κύριός μας.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Κι εμπιστοσύνη τους αυτή σύντομα θ' αμοιφθεί

καθώς κόρη λευκή απέκτησαν, γλυκιά και ροδαλή.

Η μέρα που γεννήθηκε ήταν Παρασκευή

γι αυτό κι αυτό το όνομα θα δώσουν στη μικρή.

Για να θυμούνται πάντοτε εκείνη την ημέρα

που ο Θεός τους έστειλε πανώρια θυγατέρα.
Κι εκείνοι την ανέθρεψαν μ' αγάπη περισσή
κι από τις πρώτες μέρες της την κάναν Χριστιανή.
Τη μόρφωσαν, τη δίδαξαν, τη γέμισαν με γνώσεις
« κι απ' τα δικά σου πράγματα πρέπει να θες να δώσεις»
έτσι τη δίδασκαν διαρκώς, να είναι ελεήμων
να μοιάσει του Δεσπότη μας, να' ναι πάντα οικτίρμων.
Παρ' όλο που μεγάλωσε σε πλούτη κι ευρωστία,
πάντοτε είχε κατά νου κάθε ταλαιπωρία.
Δε σκόρπαγε τα χρήματα σ' υφάσματα στολίδια
ούτε βαψίματα ήθελε, ούτε και μπιχλιμπίδια.
Όπως τη δίδαξαν καλά, εκείνοι οι γονέοι
ζούσε μετ' απαραίτητα, τα ρέστα τα διαρρέει.
Τα δίνουνε απλόχερα σ' όποιον ανάγκη έχει
τα χρήματα δεν ειν το παν, κι εκείνη το κατέχει.
Από μικρή μοιράζεται όλα τα πράγματά της
παιχνίδια, μα και ρούχα της, ως και τα φαγητά της...

ΣΚΗΝΗ 2^η (ΠΟΛΙΤΕΙΑ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ σε παιδική ηλικία)

(ΠΟΛΙΤΕΙΑ) Γύρισες από το δάσκαλο κοριτσάκι μου; Πώς τα πήγες;

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Πολύ καλά μανούλα, αλλά να... μη με μαλώσεις...

(ΠΟΛΙΤΕΙΑ) Τι έγινε κοριτσάκι μου;

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Πεινάω λίγο. Μπορείς να μου βάλεις φαγητό; Γιατί αυτό που είχα μαζί μου το έδωσα σε ένα παιδάκι στο δρόμο...

(ΠΟΛΙΤΕΙΑ) Δεν πειράζει καρδούλα μου. Καλά έκανες. Δόξα τω Θεώ, δε μας λείπει τίποτα. Εδώ πάντα θα έχει φαγητό. Θα σου βάζω και παραπάνω στο σχολείο σου, για να μένει έστω και λίγο και για σένα όμως... να μη μένεις όλη μέρα νηστική. Εντάξει;

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Εντάξει μανούλα. Να πάρω και την καινούρια κούκλα που μου έφτιαξες;

(ΠΟΛΙΤΕΙΑ) Γιατί... δε σου άρεσε;

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Όχι, μανούλα, πολύ μου άρεσε, κι έπαιξα και πολύ μαζί της, όμως εσύ... θα μου φτιάξεις άλλη, έτσι;

(ΠΟΛΙΤΕΙΑ) Αν και είναι η πέμπτη στη σειρά που σου φτιάχνω ... χαλάλι σου. Αρκεί να είσαι χαρούμενη.

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Είμαι μανούλα. Όταν δίνω μια κούκλα μου και βλέπω τα μάτια του κοριτσιού που την κρατάει να λάμπουν από χαρά, αυτό με κάνει συνέχεια να θέλω να δίνω και να δίνω τα πράγματά μου. Εξάλλου ξέρω πως όποια στιγμή θελήσω κάτι, μπορώ να το έχω, χάρις στη δουλειά του μπαμπά που αποδίδει. Κάποια άλλα παιδάκια όμως δε μπορούν, γιατί οι γονείς τους δεν έχουν δουλειά και δυσκολεύονται.

(ΠΟΛΙΤΕΙΑ) Είμαι πολύ περήφανη για σένα κοριτσάκι μου. Είναι πολύ σημαντικό που δεν εξαρτάσαι τόσο απ'τα πράγματά σου και που δεν τα θες όλα δικά σου. Να ξέρεις όμως, υπάρχει κι ένα άλλο δώρο που μπορείς να κάνεις στα άλλα παιδάκια...

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Αλήθεια; Ποιο;

(ΠΟΛΙΤΕΙΑ) Είναι κάτι πολύτιμο που όμως δεν κοστίζει τίποτα και οι άλλοι δεν το βλέπουν ούτε θα ξέρουν ότι τους το χάρισες εσύ.

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Πολύ περίεργο... και τι είναι αυτό;

(ΠΟΛΙΤΕΙΑ) Η προσευχή σου. Θα προσεύχεσαι για τα άλλα παιδάκια στο Χριστούλη να τα έχει καλά, να τα φωτίζει και να ευλογεί την οικογένειά τους. Χρειάζεται μόνο να δώσεις λίγο από το χρόνο και την αγάπη σου.

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Θα το κάνω μανούλα, μου αρέσει αυτή η ιδέα.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Έτσι λοιπόν μεγάλωνε εκείνη η μικρή,
με θεία λόγια και αρχές, αλλά και προσευχή.
Όσπου σαν έγιν 20, πεθαίνουν οι γονείς της
αυτοί που τη γαλούχησαν στα όμορφα της πίστης.
Και τώρα μένει μόνη της και το αποφασίζει
πώς να κηρύξει το Χριστό παντού θε να γυρίζει.
Τι κι αν νέοι της ζήτησαν να γίνουν στήριγμά της
αυτοί να τη φροντίζουνε, να γίνουν η παντρεία της.
Εκείνη την απόφαση την είχε πια παρμένη
κι αρχίζει έργο δύσκολο, στρατιά ευλογημένη.
Σε πρώτη φάση πούλησε όλη την περιουσία
σπίτια, χωράφια, υπάρχοντα κι ό,τι είχε αξία.
Τα χρήματα τα μοίρασε σ'όσους τα χρειαζόνταν
μα και σε μοναστήρια που ο Κύριος δοξαζόταν.
Έφυγε για ιεραποστολή σ'όλη την Ιταλία
Ρώμη και γύρω περιοχές διδάσκει μια μια.
Πολλοί την εμπιστεύτηκαν, βαπτίσθηκαν χιλιάδες
γίνονταν πλέον χριστιανοί και άναβαν λαμπάδες.
Όσπου σε κάποιους άρχοντες φτάνει η πληροφορία
πως δίδασκε και έπειθε τόσους αυτή η Κυρία.

Σύντομα τη συνέλαβαν, τη θέλει ο βασιλιάς τους
Ο Αντωνίνος που ήτανε ο αυτοκράτοράς τους.
Στη φυλακή την έκλεισε, μήπως κι αλλάξει γνώμη
μα τέλος μετανόησε... και ζήτησε... συγγνώμη!

ΣΚΗΝΗ 3^η (ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ)

(ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ) Όστε εσύ λοιπόν είσαι η χριστιανή που έχει πλανήσει
τόσους υπηκόους μου. Σου ζητώ να παραδεχτείς το λάθος σου και να
επιστρέψεις στην θρησκεία των προγόνων μας. Είσαι νέα κοπέλα,
όμορφη και ευκατάστατη. Συνετίσου, παντρέψου, ασχολήσου με την
οικογένεια και σταμάτα πια να γυρνάς σαν τη ζητιάννα από δω κι από κει
διδάσκοντας ανοησίες.

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Αρχοντά μου, αυτά που διδάσκω τα πιστεύω με όλη μου
την καρδιά. Γι αυτό και γνώμη δεν αλλάζω ο,τι κι αν συμβεί. Ο,τι και να
πάθω, τίποτα δε μπορεί να με χωρίσει απ'την αγάπη του Χριστού και
Θεού μου.

(ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ) Πολύ καλά. Για να δούμε αν θα έχεις την ίδια γνώμη και
σε λίγο. Πυρώστε μια σιδερένια περικεφαλαία και βάλτε τη στο κεφάλι
της. Για να δούμε τότε δε θα αλλάξει γνώμη;

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Έσκυψε και τη φόρεσε, κάνει την προσευχή της

δεν κάηκε ούτε τρίχα της, δεν ιδρωσε τ'αφτί της.
οι θεατές τα έχασαν μπροστά σ'αυτό το πράγμα
θέλουν να γίνουν χριστιανοί, μιλούν για μέγα θαύμα.
Θυμώνει ο αυτοκράτορας, τους παίρνει το κεφάλι
και τη γλυκιά αγία μας στη φυλακή θα βάλει.

Μα αυτή όλο προσευχότανε ακόμα και για εκείνο
που τόσο σκληρά φέρθηκε, τον άρχοντα Αντωνίνο.

ΣΚΗΝΗ 5^η (ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΑΓΓΕΛΟΣ)

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Κύριέ μου, δώσε μου δύναμη, ν'αντέξω μέχρι τέλους,
όποιο μαρτύριο κι αν μου επιβάλλουν και να μη λυγίσω Χριστέ μου, να
μη σ'αρνηθώ. Είμαι άνθρωπος αδύναμος και χωρίς Εσένα, το μόνο
δυνατό, τίποτα δε μπορώ να καταφέρω. Μη μέγκαταλείπεις τώρα στο
τέλος. Κι όσο για τον Αυτοκράτορα, ελέησέ τον κι αυτόν και φώτισέ τον.
Σκέπασέ τον με τη Χάρη σου και αξίωσέ τον να μετανοήσει.

(εμφανίζεται ο άγγελος)

(ΑΓΓΕΛΟΣ) Χαίρε Παρασκευή αθληφόρε Κυρίου. Μη φοβάσαι τα
βασανιστήρια του αυτοκράτορα. Διότι ο Κύριος που καταδέχτηκε να
σταυρωθεί για τη σωτηρία των ανθρώπων, θα είναι κοντά σου και θα
σ'ενισχύει σε κάθε δοκιμασία. Και τώρα άπλωσε τα χέρια και τα πόδια
σου. Θα σε ελευθερώσω από τα δεσμά σου ώστε να είσαι βέβαια ότι η
παρουσία μου σήμερα σε αυτό το κελί είναι πέρα για πέρα αληθινή και
όχι της φαντασίας σου.

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Τα έχασαν οι δυο φρουροί σαν πήγαν να τη βρουνε

«τώρα πώς λύθηκε αυτή» λένε και απορούνε.

Την πάνε στο σκληρόκαρδο τον αυτοκράτορά τους
μαρτύριο ξεκινά σκληρό απ' τα χέρια τα δικά τους.

Την κρέμασαν απ'τα μαλλιά, την καίνε με λαμπάδες
μα εκείνη στο Χριστό μιλά, τους βάζει σε μπελάδες.

Πως δεν την βασανίζουνε σωστά βρίσκει εκείνος

κι όλους σκληρά κατηγορεί τώρα ο Αντωνίνος.
Κι έτσι καζάνι διέταξε να βράσουν να τη ρίξουν
λάδι και πίσσα μέσα του κοχλάζουν και αχνίζουν.
Μα πάλι η αγία μας, δε σκούζει, δεν πονάει
«Δόξα στον Κύριο και Θεό», συνέχεια μουρμουράει.

ΣΚΗΝΗ 6^η (ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ΔΗΜΙΟΣ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ)

(ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ) Πώς; Μα πώς είναι δυνατόν; Άχρηστοι!!! Σας παρέσυρε κι
εσάς και τη λυπηθήκατε; Αφού δεν καίγεται με παρακούσατε!
Αποκλείεται να καίει αυτό το πράγμα! Πάρτε τους το κεφάλι!

(ΔΗΜΙΟΣ) Όχι άρχοντά μου, λυπήσου μας. Ό,τι μας είπες το κάναμε.
Αυτή είναι που δεν καίγεται!

(ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ) Δε σας πιστεύω! Παρασκευή, ρίξε μου απ' αυτό το
πράγμα στο πρόσωπο και θα σας αποδείξω ότι δεν καίει!

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Μάλιστα αυτοκράτορα. (ρίχνει)

(ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ) ΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑ!!!!!!! Τα μάτια μου! Κάηκαν τα μάτια
μου! Τι πόνος!!!! Όστε όλα όσα έλεγες είναι αλήθεια λοιπόν!
Συγχώρεσέ με δούλη του αληθινού Θεού και προσευχήσου να με
συγχωρέσει κι εκείνος που τόσο κακό έκανα σε όσους Τον πίστεψαν.
Βοήθησέ με, Παρασκευή. Σε παρακαλώ! Κατήχησε κι εμένα και βάπτισέ
με. Γρήγορα ελευθερώστε τη! Και μαζί και όλους τους χριστιανούς που
βρίσκονται στις φυλακές. Στο εξής παύω όλους τους διωγμούς κατά των
χριστιανών σε ολόκληρη την αυτοκρατορία. Παρασκευή, δέξου με σαν
έναν από τους μαθητές σου και δίδαξέ μου την αλήθεια.

(ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ) Δοξάζω το όνομα του Κυρίου που μέσα απ' το σκοτάδι της
τυφλότητας, βρήκες το φώς της αλήθειας και γνώρισες τον αληθινό
Θεό. Κύριέ μου, ελέησε τον πρώην διώκτη σου όπως ελέησες και τον
απόστολο Παύλο και δώσε του πάλι πίσω το φώς του. Φανέρωσε σε

όλους την παντοδυναμία σου και την απέραντη ευσπλαχνία σου. (Τον σταυρώνει). Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

(ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ) Βλέπω! Στ' αλήθεια βλέπω! Δόξα στο μόνο αληθινό Θεό!

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ) Κι έτσι ο αυτοκράτορας από στυγνός διώκτης

έγινε τώρα χριστιανός και του Χριστού Ιππότης.

Η αγία μας συνέχισε τ' άγια κυρήγματά της

και κάνει χριστιανούς παντού, σ' όλα τα βήματά της.

Φτάνει και στην πατρίδα μας, στα Τέμπη καταλήγει

σ' όλους για το Χριστό μιλά, μα ο χρόνος της πια λήγει.

Την πιάνει ο Ταράσσιος, ο άρχοντας του τόπου

που ήταν εχθρός θανάσιμος, κάθε αγίου ανθρώπου.

Σκληρά τηνε βασάνισε, μα αυτή ακόμα αντέχει

δεν ήταν δα πρώτη φορά! Το δρόμο τον κατέχει.

Ο,τι κι αν έκανε ο σκληρός, δεν άλλαξε τη γνώμη

και τούτης της αγίας μας, μα ούτε ζητά συγγνώμη.

Στο τέλος που απηύδησε, το δήμιο φωνάζει

«Κόψτε της το κεφάλι της» άγρια τονε διατάζει.

Αυτό ήταν και το τέλος της, της κόρης της αγνής

της των ματιών της γιάτρισσας, αγίας Παρασκευής.

Προστάτη τους την έχουνε εκείνοι η γιατροί

που λέγονται «οφθαλμίατροι» και είναι σεβαστοί.

Γιατί απ' όταν έκανε το θαύμα του Αντωνίνου

πάντα τρέχει και απαντά στις προσευχές εκείνου
που πρόβλημα στα μάτια του έχει και τη ζητάει
και θεραπεία για να βρει αυτή παρακαλάει.
Ας της ζητήσουμε κι εμείς παιδιά να μας φωτίζει
ακόμα κι αν τα μάτια μας κάτι δε βασανίζει.
Τ'άλλα τα μάτια της καρδιάς, αυτά να μας ανοίξει
κι όλα τα λάθη της ψυχής, εκείνα να μας δείξει.
Ένα καθρέφτη εδώ μπροστά στα μάτια μας να βάλει
να δούμε όλα τα στραβά κι όχι όσα έχουν οι άλλοι.
Τέλος ας της ζητήσουμε το χέρι μας να δίνει
χωρίς διακρίσεις και φραγμούς σε όλους ελεημοσύνη.
Παράδειγμα ας έχουμε όλοι τη δύναμή της
την πίστη, την αγάπη της μα και την προσευχή της.
Σας χαιρετώ κι εύχομαι για όλους μας να φροντίζει
κι υγεία σε κάθε είδους οφθαλμούς εκείνη να χαρίζει.